

Przedwzrostek

Cena
egzemplarza
10
groszy

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 63

Wydanie

Ł

Rok 68

Piątek, dnia 18 marca 1938

Austria pod rządami hitlerowców

Wiedeń nie ochłonął jeszcze z ostatnich przeżyć — Nowe rozporządzenia: polityczne, gospodarcze, kulturalne i w sprawach sportu — Place i ulice im. Dollfusa uległy przemianowaniu — Aresztowania i akcja przeciwydowska — Hitler odleciał do Berlina

Na pograniczu austriacko - niemieckim rozbiera się pośpiesznie szlabany graniczne.

Gen. Döhle odebrał w imieniu Hitlera pierwszą defiladę wojsk austriackich.

Wiedeń. (PAT) Wiedeń nie ochłonął jeszcze z przeżytych w ostatnich dniach wrażeń. Ruch uliczny przybrał formy dotąd niespotykane. Na skrzyżowaniach ulic powstają ciągle zatory samochodów i motocykli, które z trudem regulują przemęczeni policjanci. Wszystkie autobusy i tramwaje przepełnione są śpieszącą się i rozgorączkowaną publicznością. Miasto robi wrażenie jak w czasie mobilizacji. Pełno na ulicach żołnierzy i oficerów niemieckich. Przez ulice przejeżdżają wciąż w różnych kierunkach samochody i transporty wojskowe. Od czasu do czasu przemykają się w szybkim tempie, z zamkniętymi firankami limuzyny, z uzbrojonymi szturmowcami na stopniach. Ogromny popyt mają liczni sprzedawcy uliczni swastyk,

w które zaopatrują się prawie wszyscy aryjczycy. Większość cudzoziemców nosi w kłapkach odznaki swych narodowości. Nie noszą odznak jedynie Żydzi, na twarzach których maluje się ogromne przygnębienie. Na całym szeregu sklepów żydowskich widać namalowane kredą wielkimi literami słowo „Jude”.

Min. Beck w Wiedniu

Wiedeń. (PAT) W czasie przejazdu ministra Becka przez Wiedeń zgłosili się do niego na dworcu celem powitania przedstawiciele namiestnika Rzeszy na Austrię p. Seyss Inquarta. Po odbyciu konferencji z posłem R. P. Gawrońskim i konsulem generalnym Grabińskim, p. Beck odjechał do Warszawy.

Nowe rozporządzenia

Wiedeń. (PAT) Dla zrównania ostrych przepisów dewizowych z Niemcami obowiązujących podróżnych, ogłoszono, że podróżnym wolno bez osobnego pozwolenia wywozić ze sobą kwotę w wysokości 20 szyl., zaś waluty zagraniczne do wysokości również wartości 30 szyl. Mieszkańcom pogranicza wolno jedynie mieć przy sobie szylingi w kwocie 20.

Wiedeń. (PAT) Według przypuszczeń liczą się tutaj z ogromnym wzrostem ruchu turystycznego z Niemiec. Nad usunięciem dotychczasowych prawnych przeszkód pracują gorliwie zainteresowane czynniki. Według doniesień austriackiego biura komunikacji, wartość marki ustalono na 1,35 szyl. w wolnym obrocie. W clearingu marka równa się, jak dotychczas, dwóm szylingom.

Monachium. (PAT) Kanclerz Hitler zawezwał do Berlina prezydenta Banku Rzeszy dra Schachta oraz członków krajowego rządu austriackiego, ministrów Fischboeckę i Ney-

mayera, celem ostatecznego, prawnego uregulowania kursu przeliczania marki i szylinga.

Organizacje „Frontu Ojczyźnianego” ulegają likwidacji

Wiedeń. (PAT) „Nowe Życie”, organizacja austriackiego Frontu Ojczyźnianego dla organizowania wolnego czasu od zajęć, przeszła w ręce partii narodowo-socjalistycznej, a przewodniczącą jej mianowano dra Antoniego Haasbauera, profesora gimnazjalnego, ostatnio wydalonego ze służby dyscyplinarnie za działalność partyjną.

Wiedeń. (PAT) Z austriackiego towarzystwa rolniczego i lasowego wykluczono wszystkich członków Żydów i zarządzono nowe wybory.

Nowy wiceburmistrz Wiednia

Wiedeń. (PAT) Trzecim wiceburmistrzem Wiednia mianowany został inż. Blaschke, skazany swego czasu na dożywotnie więzienie za nielegalną działalność narodowo-socjalistyczną.

I ustawa lowiecka zostanie ujednoczona

Berlin. (PAT) Marszałek Goering polecił sekretarzowi stanu i naczelnemu leśniczemu Alpersowi przeprowadzić ujednoczenie ustaw leśnych i myśliwskich oraz zasad gospodarki drzewnej austriackiej z odpowiednimi ustawami Rzeszy. Sekretarz stanu Alpers przybył dziś samolotem do Wiednia.

Przekazywanie agend

Wiedeń. (PAT) Poseł austriacki w Budapeszcie Baar-Baarenfels złożył agendy w ręce posła niemieckiego Erdmannsdorfa.

Ujednoczenie prasy

Wiedeń. (PAT) Po objęciu przez narodowych-socjalistów władzy rozpoczęło się przekształcanie prasy austriackiej z punktu widzenia potrzeb nowego kursu politycznego. Zmiany te połączone są z usuwaniem dziennikarzy. Redaktorzy pism o kierunku przeciwnym narodowemu socjalizmowi, wyjechali za granicę.

Zanim nastąpi zupełne przekształcenie w nowym duchu, podzielono dzienniki austriackie na trzy kategorie: pierwsze — to te, które będą się nadal ukazywać pod dotychczasową redakcją, gdyż już przed przewrotem były rzecznikami ideologii narodowo-socjalistycznej. Druga — to pisma, które otrzymają komisarzy rządowych. Do niej należą: „Wiener Neueste Nachrichten”, „Reichspost”, „Neues Wiener Tageblatt” oraz zbliżony do osoby b. kanclerza Schuschnigga „Neuigkeits Weltblatt”. Do trzeciej kategorii zaliczają się wreszcie pisma, finansowane przez kapitał czeski lub żydowski, jak „Tag”, „Die Stunde” i „Der Morgen”. Zostały one już zamknięte, a wydawcy, jeżeli nie zdolali uciec, znajdują się w areszcie.

Austriacka „Gestapo”

Szef policji Rzeszy Himmler powołał do życia w Austrii urząd tajnej po-

licji państwowej (Gestapo). Obejmie on agendy polityczno-policyjne generalnej dyrekcji służby bezpieczeństwa przy urzędzie kanclerskim i dyrekcji bezpieczeństwa w Wiedniu. Komisaryczne kierownictwo policji administracyjnej przejął ppłk policji Meissner.

W sprawach kultury

Wiedeń. (PAT) Dla jednolitego ukształtowania kierownictw wszelkich szkół, akademii, wydawnictw i bibliotek wydano szereg rozporządzeń, z których podajemy w dalszym ciągu następujące:

Generalnym pełnomocnikiem urzędu do spraw kultury dla wszystkich gałęzi sztuk pięknych mianowano prof. Blauensteina, kierownictwo Akademii Sztuk Pięk. powierzono pp. prof. Andry, Dachauer i Popp. Temu ostatniemu powierzono dokończenie budowy domu Frontu Patriotycznego, który stanie się, oczywiście, po ukończeniu domem partyjnym. W szkole przemysłu artystycznego ustanowiono na razie komisarza. Specjalną opieką otoczyła partia wszelkie organy życia muzycznego w Wiedniu, które są silnie przeziębione elementem żydowskim. W tym celu ustanowiono komisarzy w orkiestrach: wiedeńskich symfoników, wiedeńskich filharmoników, w wydawnictwach Universal Edition, w której wyszły wszystkie prawie dzieła Karola Szymanowskiego, w dyrekcji „Nowego Wiedeńskiego Konserwatorium”, w wydawnictwie muzycznonaukowym i w stowarzyszeniu autorów kompozytorów i wydawców muzycznych. Podobne zarządzenia będą przeprowadzone i we wszystkich gałęziach produkcji filmowej.

Kierownikiem wiedeńskiej „Uranii”, znanej instytucji uniwersytetu ludowego, mianowano profesora uniwersytetu wiedeńskiego, orientalistę dra Christiana.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Krytyczne położenie „czerwonej” Hiszpanii

W Katalonii skrajne elementy dochodzą do głosu — Coraz większy chaos w wojsku — Daremne zabiegi o pomoc Francji

Paryż (Tel. wł.) Dzisiejsza prasa poranna omawia obszernie krytyczne położenie wewnętrzne i wojskowe „czerwonej” Hiszpanii.

„Matin” donosi o licznych aresztowaniach. Oczekuje się wielkich rozruchów, gdyż oba anarchistyczne związki zawodowe wykazują coraz większą ruchliwość. Położenie wojskowe pogarsza się z każdym dniem. Mobilizacja rocznika, który normalnie powołany byłby dopiero w 1940, natrafia na bardzo wielkie trudności, gdyż poborowi uciekają. W niektórych okolicach ucieczki są tak masowe, że musiano wysłać 2.000 ludzi z oddziałów szturmowych z karabinami maszynowymi.

Część prasy donosi, że prawie wszystkie linie kolejowe w Katalonii zarezerwowane są dla transportów wojskowych. Pociągi osobowe z Francji do Barcelony kursują na bocznych liniach nadbrzeżnych. Szosa tranzytowa w Perthus zapchana jest kilometrami przez samochody ciężarowe.

Według doniesień „L'Époque” z Tulonu część francuskiej floty śródziemnomorskiej otrzymała rozkaz natychmiastowego udania się na wody hiszpańskie. Przewodcy „czerwonej” Hiszpanii czynią gorączkowe zabiegi celem uzyskania dalszej pomocy od Francji. Po powrocie Negrina do Barcelony z Paryża oczekiwany jest przyjazd do Tuluzji prez. Azany i min. wojny Prieto. Przedstawiciel „czerwonej” Hiszpanii w Paryżu poinformował Bluma, Daladiera i Paul-Boncoura o krytycznym położeniu.

„Le Jour” donosząc o tej rozmowie stwierdza, że na prośbę o pomoc Paul-Boncour krótko odpowiedział:

Kto przysłał czerwone róże?

W czasie kongresu ludowców na stole przyrządzonym leżała wiązanka czerwonych róż. P. Rataj w swym przemówieniu kongresowym ujawnił, że kwiaty te przysłał jeden z oficerów z życzeniami dla kongresu.

Oświadczenie to wywołało przypuszczenia i domysły. Po kraju rozszła się pogłoska, a może była nawet gdzieś w prasie drukowana, że oficerem tym jest generał Karaszewicz-Tokarzewski, doniedawna dowódca O. K. we Lwowie, a obecnie w Toruniu.

Jedni wierzyli, drudzy przeczyli tej pogłosce, która zresztą wkrótce poszła w zapomnienie i została przykryta innymi wydarzeniami. Aż oto teraz po upływie zgorą 2 tygodni, dnia 15 bm. półoficjalnie ogłoszono komunikat następujący:

„Celem sprostowania fałszywych wiadomości Ministerstwo Spraw Wojskowych, zgodnie z meldunkiem generała brygady Michała Karaszewicza-Tokarzewskiego stwierdza, że nie wysyłał on ani życzeń, ani kwiatów na kongres Stronnictwa Ludowego, który odbył się w Krakowie w dniach 27 i 28 lutego rb.”

A więc były jakieś pytania i meldunki, jest komunikat. Nie dziwnego, że zaostrzyła się ciekawość ludzka.

A więc kto? Który z oficerów przysłał ludowcom czerwone róże?

Sąd przysięgłych w Wejmarze skazał na karę śmierci Otona Schmidta, który zamordował konduktora a trupa wyrzucił z wagonu.

Rząd boliwijski zapropował Żydom węgierskim emigrację do Boliwii. Emigrantom obiecano zmniejszenie podatków przez lat 25, bezpłatną dostawę drzewa i materiałów oraz tereny kolonizacyjne. Wsie żydowskie mają mieć charakter gett.

W Moskwie obiegają pogłoski, że stanowisko Jezowa jest zachwiane i że popadł on w niełaszkę wskutek zbyt gwałtownych „czystek”.

Na apel angielskiego min. lotnictwa Hoare zgłosiło się wielu ochotników do wojskowej służby lotniczej.

W jednej z klinik wiedeńskich zmarł dr Ryszard Rodziński, wybitny chirurg lwowski.

Do Leningradu przybyła ekspedycja Papanina, witana entuzjastycznie. Dla słuchaczy radiowych nagrano na wszelki wypadek przebieg powitania na płytę z udziałem chóru teatralnych.

„Za późno, jesteście zgubieni”. Również druga interwencja w godzinach wieczornych dała wynik negatywny. Dziennik donosi dalej, że liczna grupa parlamentarzystów, członków obu izb, bez różnicy partyjnej, naturalnie za wyjątkiem socjalistów i komunistów domaga się w ostrej formie natychmiastowego nawiązania stosunków z Salamanką. Oczekuje się z zainteresowaniem wyniku popołudniowego posiedzenia rządu. Dalej wywołał ten sam dziennik, że porażka wojska „czerwonego” przybrała zdaje się charakter pogromu. Rozruchy w stolicy Katalonii są tego rodzaju, że

członkowie rządu czują się bardzo niepewnie, gdyż anarchiści grożą im śmiercią.

„Figaro” podaje, że kilku posłów prawicowych otrzymało w Min. Spraw Zagr. zapewnienie, że stanowisko Francji w stosunku do „czerwonej” Hiszpanii nie ulegnie żadnej zmianie. Kilku parlamentarzystów zostało przyjętych przez prezydenta republiki i poinformował go o reakcji opinii publicznej, która by nastąpiła, gdyby Francja zmieniła swój stosunek do Hiszpanii. Paru ministrów radykalnych musiałoby wówczas wystąpić z rządu.

Podania żon skazanych w ZSRR

Moskwa. (ATE) Żony wszystkich skazanych w ostatnim procesie „trockistów” złożyły na ręce Stalina zbiorowe podanie, w którym domaga się, aby sowieckie władze administracyjne unieważniły ich małżeństwa ze straconymi, bowiem przeszłość skazanych „hańbi je”. Ponadto autorki podania proszą, aby Stalin zezwolił im przenieść się w głąb Związ-

ku Radzieckiego, gdzie ciężką pracą postarają się okupić fakt, iż pozostały w związkach małżeńskich z „najgorszymi zbrodniarzami ZSRR”.

Podania nie podpisała jedynie żona Krestiniego, która w dalszym ciągu twierdzi, iż mąż jej jest niewinny. Krestinija, jak wiadomo, przebywa w więzieniu na Lubiance, podobnie jak żona rozstrzelanego Piatakowa.

„Ziemia Wołyńska nie może być terenem eksperymentów narodowościowych”

Ze zjazdu Związku Oficerów Rezerwy w Łucku

W Łucku odbył się doroczny zjazd delegatów kół Związku Oficerów Rezerwy okręgu ziem południowo-wschodniowo-wschodnich. Zjazd odbywający się w stolicy województwa wołyńskiego, które jest terenem wiadomej ukrajinizacyjnej polityki wojewody Józewskiego, wywołał ogromnie zainteresowanie całego kresowego społeczeństwa. Jak informuje prasa lwowska oficerowie rezerwy czterech województw południowo-wschodnich na dorocznym zjeździe potępili politykę ukrajinizacyjną i ukrajinofilią. Wskazuje na to przebieg samego zjazdu, na którym padły ostre słowa pod adresem tej polityki, oraz uchwalone rezolucje. Rezolucje te brzmią:

1. Ziemia Wołyńska przez wieki broniona krwią rycerstwa polskiego przed nawałami Wschodu, a męstwem,

krwią i trudem żołnierskim Narodu Polskiego na trwałe z powrotem złączona z Najjaśniejszą Rzeczypospolitą — nie może być terenem eksperymentów narodowościowych, a w szczególności sztucznego tworzenia na tej ziemi „ukrajinizmu”.

2. Kościół rzymsko-katolicki był zawsze na Wołyniu symbolem polskości. Jedyne popieranie obrządku rzymsko-katolickiego, nie zaś wschodniego, dać może trwałe zdobycze dla katolicyzmu.

3. Władanie ziemią jest podstawą bytu i niepodległości każdego narodu i to jest powodem, że każdy naród świadomy tego prawa życia, stara się wszelkimi siłami rozszerzyć krąg posiadanej ziemi. Obszar ziemi, będącej dziś we władaniu Narodu Polskiego, nie może być przez nikogo i pod żadnym warunkiem uszczuplony.

Rady Miejskie — tylko z wyborów powszechnych

Komisja sejmowa dla spraw samorządu opowiedziała się za wyborami powszechnymi do rad miejskich i 6 największych miastach

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj obradowała komisja sejmowa dla spraw samorządu miejskiego, która rozpatrywała rządowy projekt ordy-

nacji wyborczej dla sześciu miast. Komisja zastanawiała się nad problemem, czy rady miejskie mają być powoływane całkowicie z wyborów po-

wszechnych, czy też za wyborami powszechnymi ma być wprowadzony inny system tworzenia rad.

W dyskusji poseł Szczepański wypowiedział się za zasadą przewidzianą w projekcie rządowym, a poseł Duglasiewicz za zasadą wprowadzenia nominacji. Pozostali mówcy wypowiedzieli się za utrzymaniem zasady tworzenia rad miejskich na podstawie powszechnych wyborów a przeciw koncepcji kurii wyborczych, jakie przewidywał projekt rządowy.

W głosowaniu 11 głosami przeciwko 6 przyjęto zasadę konstituowania rad miejskich dla sześciu miast wyłącznie na podstawie powszechnych wyborów.

Proces o zajęcia w Wyszonkach Kościelnych

Warszawa. (Tel. wł.) W Sądzie Okręgowym w Łomży dnia 23 marca rozpoczęła się proces na tle tajemniczych zajęć, jakie się wydarzyły 16 października 1937 roku na terenie gminy Wyszonki Kościelne w powiecie Wysoko-Mazowieckiego. Na wieś tę dokonano zbiorowego napadu. W wyniku wstępnych dochodzeń postawiono w stan oskarżenia 26 chłopów. Jeden z uczestników napadu, obywatel ziemski, Strzeszewski zbiegł i rozesłano za nim listy gończe. Do rozprawy powołano 120 świadków. (w)

P. Starzyński skarży o obrazę

Warszawa. (Tel. wł.) Na dzień 18 bm. wyznaczony jest proces prezidenta Warszawy, Starzyńskiego przeciwko dziennikowi „ABC” o obrazę. Powodem procesu jest artykuł, dotyczący samorządu Warszawy. Wśród świadków znajduje się oskarżony w ostatnim procesie p. Studnicki, były wiceminister Duch i inni. W toku rozprawy mają być zbadani w charakterze ekspertów Adolf Nowaczyński i Stanisław Piasecki. (w)

Dwa wyroki śmierci

Złoczów. (PAT) Wczoraj o godzinie 16 zapadł wyrok w toczącym się przed sądem przysięgłych w Złoczowie procesie o zabójstwo śp. Marii i Mieczysława Jasińskich, właścicieli majątku Belzea obok Złoczowa.

Mocą wyroku trybunału skazani zostali: Hilary Kuk i Włodzisław Kaczor na karę śmierci przez powieszenie, Piotr Cyca na dożywotnie więzienie i koszty sądowe w wysokości 650 zł, oraz wszyscy trzej na zapłacenie symbolicznej złotówki.

Dalsi oskarżeni: Dziadyga Jarosław skazany został na 2 lata więzienia i pozbawienie praw na lat 5, Halała Wasyl na 2 lata więzienia, Iwachów Włodzisław na dwa lata więzienia i utratę praw obywatelskich i honorowych na lat 5. Oskarżeni Tymoteusz Dziadyga, Hrynko Dziadyga i Majba Andrzej zostali uwolnieni od winy i kary.

Na lotnictwo rumuńskie

Czerniowce. (PAT) „Parerea Noastra” pisze, że ukazała się ustawa, według której rumuńskie gminy miejskie i wiejskie muszą 5 pct swych budżetów przeznaczyć na zakup materiałów i sprzętów obrony przeciwlotniczej, szkolenie personelu, propagandę tej obrony itd., 3 pct zaś na budowę placów i portów lotniczych oraz popieranie komunikacji lotniczej.

Niezadowolenie z nowego rządu we Francji

W kołach parlamentarnych nadal panuje nastrój kryzysowy

Paryż (PAT). Odbyło się zebranie opozycyjnych grup parlamentarnych, na którym powzięto uchwałę, wyrażającą ubolewanie, że również z centrum a nawet z kół radykalnych coraz wyraźniej uważają utworzenie obecnego rządu za formalne tylko rozwiązanie kryzysu, który w gruncie rzeczy trwa nadal i stanowi pewnego rodzaju okres przygotowawczy do powołania prawdziwego gabinetu jednolitości narodowej, z wyłączeniem jednak komunistów.

Dalej uchwała wskazuje, że komuniści ponownie wystąpili na rzecz interwencji w Hiszpanii, to znaczy — wypowiedzieli się za wojną. Ugrupowania opozycyjne postanowiły wobec powagi wydarzeń utrzymać ze sobą ścisły kontakt.

W kołach politycznych nie budzi

zainteresowania czwartkowe oświadczenie rządu. W Izbie Deputowanych wciąż panuje nastrój kryzysowy. Posłowie nie tylko z prawicy, ale również z centrum a nawet z kół radykalnych coraz wyraźniej uważają utworzenie obecnego rządu za formalne tylko rozwiązanie kryzysu, który w gruncie rzeczy trwa nadal i stanowi pewnego rodzaju okres przygotowawczy do powołania prawdziwego gabinetu jednolitości narodowej, z wyłączeniem jednak komunistów.

W dalszym ciągu zagadką jest stanowisko, jakie zajmie Senat. W kuluarach uważają, że nawet wynik pierwszego głosowania w Senacie nie

będzie zbyt pomyślny dla obecnego rządu.

Ruchliwość polityczna, jaką rozwija min. Paul Boncour, który zajął się m. in. sprawami Hiszpanii, zaczyna budzić coraz większe zaniepokojenie i wywoływać protesty ze strony opozycji centrowej i prawicowej. Podejrzewają one, iż minister zamierza zrobić jakieś kroki, które by oznaczały złamanie zasady niemieszania i wciągnięty Francję w wojnę hiszpańską. Stronnictwa opozycji wysłały nawet w tym celu specjalną delegację, aby złożyć oświadczenie protestujące przeciwko wszelkim formom interwencji w Hiszpanii.

Z NASZEGO STANOWISKA

Piękne lecz złudne widoki na przyszłość

O ostatnim kongresie ludowców do-
tyć szeroko pisano w prasie. Uchwały
kongresu nie doszły do wiadomości
publicznej w pełnym składzie, gdyż
były skonfiskowane, jednak Żydzi i so-
cjaliści z tych uchwał są zadowoleni.

Z wyboru prezesa naczelnego komi-
tetu wykonawczego p. M. Rataja jest
także zadowolona lewica „sanacyjna”.
B. marszałek Sejmu Rataj tak umiał
pokierować wyborami, tak umiał
sprytnie przy wyborach splawić swoich
konkurentów, że wyszedł umocniony
w swoich wpływach w Stronnictwie
Ludowym. Nic też dziwnego, że z ta-
kiego wyniku głosowania są zadowo-
leni przede wszystkim Żydzi i socjali-
ści, znają oni bowiem przeszłość p. Ra-
taja dobrze, wiedzą, że Rataj nigdy
nie był zadowolony ze zbliżenia Wito-
sa do Stronnictwa Narodowego, że ra-
czej jest on zwolennikiem maszerowa-
nia razem z socjalistami i tymi, którzy
wyznają ideologię socjalistyczną.

Rzekomo p. Rataj miał na kongre-
sie powiedzieć, że walcząc z obecnym
systemem rządzenia, nie można za-
przeczyć, iż są wśród „sanacji” ludzie,
z którymi można się dogadać. Natu-
ralnie miał on tu na myśli ludzi zbli-
żonych swoim sposobem myślenia do
socjalistów. Przypomnieć należy, że
gen. Tokarzewski, jako kierownik se-
kretariatu porozumienia we Lwowie,
craz jego prawa ręka, poseł Wojcie-
chowski, mieli we Lwowie porozumieć
się z ludowcami, a nawet, jak pisma
donosiły, rozmawiać z p. Ratajem.

Przeszłość p. Rataja zachęca ży-
wioty lewicowe w Polsce do szukania
wspólnego języka. „Sanacja” ma mu
wiele do zawdzięczenia. Nie kto inny,
jak on właśnie w r. 1923, korzystając
z rozbitcia Stronnictwa Ludowego
przez pilsudczyków, jako marszałek
ogłosił, że rząd porozumienia Witos
i narodowców przez ustąpienie ze
Stron. Ludowego grupy Dąbskiego
stracił większość w Sejmie i zapowie-
dział dymisję tego rządu.

W r. 1926 p. Rataj zrobił wielką
przysługę „sanacji”. Po rezygnacji pre-
zydenta Wojciechowskiego p. Rataj do-
prowadził do zawieszenia broni, wpłynę-
ną na pulki, idące z Poznańskiego,
aby nie zdobywały Warszawy. Skorzy-
stał z tego, że Witos i dwaj ministrowie
ludowcy Osiecki i Kiernik na zgroma-
dzeniu narodowym, wybierającym
prezydenta Rzplitej, nie byli obecni i
nakłonił posłów ludowców, aby
głosowali za marsz. Pilsudskim. W
ten sposób p. Rataj starał się o zale-
galizowanie przewrotu majowego.

Po rezygnacji marsz. Pilsudskiego
p. Rataj robił starania, ażeby cały

Sejm skupić koło osoby obecnego pre-
zydenta Ignacego Mościckiego, tłuma-
cząc, że jest to człowiek poważny, nie-
zależny, który może odegrać w życiu
politycznym Polski taką rolę, jak pre-
zydent Masaryk w Czechach. P. Rataj
stał się właściwie jednym z głównych
twórców ery pomajowej. Miał on nie-
jednokrotnie ochotę dogadania się z
„sanacją”, mając złudzenia, że uda się
mu „sanatorów” na właściwą drogę
sprowadzić. W tej grze przeszkadzał
mu Witos, któremu zdrowy instykt
i rozum polityczny nakazywały w sto-
sunku do „sanatorów” ostrożność.

Dziś, kiedy Witos za górami, a Ra-
taj w Warszawie i to wzmocniony wy-
borami na ostatnim kongresie ludow-
ców, mimo, że większość w radzie na-
czelnej Stronnictwa Ludowego — to
piastowcy, a więc ludzie zaufania Wito-
sa, p. Rataj prawdopodobnie będzie
próbował szczęścia u „sanacji”. Gra
polityczna i skłonność do kompromi-
sików to jego żywioł.

Spodziewać się przeto należy, że o
ile grupy „sanacyjne”, zorganizowane
w „Naprawie” i składające się z by-
łych Zarzewiaków, którym przewodzą
min. skarbu Kwiatkowski i woj. Gra-
żyński, dojdą wkrótce do władzy, o
czym się głośno w Warszawie obecnie
mówi, to p. Rataj znajdzie do nich
drogi. Jeżeli do tej spółki należą je-
szcze będą min. Poniatowski i Kościel-
kowski, to wtedy po cichu i socjaliści
do tego bloku przymkną.

Na takie zmiany w Polsce liczą so-
cjaliści i dlatego z przebiegu kongresu
ludowców, a zwłaszcza z wyboru p.

Rataja są zadowoleni. Żaden odłam
„sanacji” oparcia dziś w społeczeń-
stwie nie ma. Chcąc dalej rządzić,
trzeba szukać oparcia w kołach poza
„sanacją”. Żydom, socjalistom i lewicy
„sanacyjnej” się zdaje, że takim opar-

ciem może być Stronnictwo Ludowe,
prowadzone przez p. Rataja. Pana Ra-
taja jednak spotkać może łatwo taki
sam los, jak innych przywódców b.
Wyzwolenia czy b. Stronnictwa Chlop-
skiego, którzy przeszli do „sanacji”,
ale bez zwolenników.

Chłop polski nie śpieszy się do ga-
dania z tymi, którzy usunęli go za
nawias życia politycznego w państwie
i samorządzie.

KAROL WIERCZAK

Na północy, czy na południu
Polski ...

... wszystkie gospody-
nie cenią mydło Jeleń
Schicht głównie dlatego,
że chroni ich drogocenną
bieliznę. I słusznie: czy
istnieje bowiem mydło,
które pierze tak grun-
townie i oszczędnie, jak
mydło Jeleń Schicht?

W całym kraju cenią

MYDŁO JELEŃ SCHICHT

Fig. 3296/7-62, 236/7

Ludność żydowska w Polsce w cyfrach

Nie naprawa struktury zawodowej żydostwa, lecz emigracja

W żydowskim „Naszym Przeglądzie”
pojawiło się sprawozdanie z odczytu
kierownika biura ekonomiczno-
statystycznego przy towarzystwie „Ce-
kabe”, p. Borensteina, o strukturze za-
wodowej ludności żydowskiej w Pol-
sce. Cyfry przez niego podane intere-
sują nas jako materiał do sprawy ży-
dowskiej w Polsce.

P. Borenstein, biorąc za podstawę
spis ludności z 1931 r., stwierdza, że
135.866 Żydów w Polsce, czyli 4,4 pct,
żyje z rolnictwa i zawodów pokrew-
nych. — 1.313.296 Żydów, to jest 42,2
pct czerpie utrzymanie z rzemiosła i
przemysłu. — 1.140.514, a więc 36,6 pct,
zarobkuje z handlu i ubezpieczeń. Z
komunikacji utrzymuje się 4,5 pct
ogółu ludności żydowskiej, a 4,7 pct
tej ludności, to jest 145.710, żyje bez
pracy zarobkowej. Inne działy zawo-
dowe, jak służba publiczna, szkolnic-
two, lecznictwo itp. — dają utrzymanie
2 osobom na 100 Żydów, biorąc prze-
ciwnie.

Cyfry te mówią, że 79 pct żydostwa
w Polsce utrzymuje się z handlu, rze-
miosła i przemysłu. To są główne za-
wody żydowskie i słusznie na tym
„odcinku” toczy się frontowa walka
z zażydzeniem kraju.

Jeszcze jaskrawiej rzecz się uwy-
pukli, gdy napiszemy za p. Borenstei-
nem, iż wprawdzie rolnictwem i ogro-
dnictwem zajmuje się w Polsce 4,4 pct
Żydów na 67,5 pct nie-Żydów, ale już
górnictwem i przemyśle 42,2 pct Ży-
dów na 16,9 pct nie-Żydów, handlem
36,6 pct Żydów na 2,8 pct nie-Żydów, a
komunikacją i transportem 4,5 pct Ży-
dów na 3,5 pct nie-Żydów.

Dowodzi to, że przemysł, handel,
rzemiosło i komunikacja są nie tylko
głównymi zawodami Żydów, ale rów-
nocześnie stoją w wyraźnej dys-
proporcji ze strukturą zawodową re-
szty ludności Polski mówiąc o ol-
brzymim zażydzeniu zawodów gospo-
darczych, poza rolnictwem.

Trzeba jednak powiedzieć, że ta
dysproporcja ma tendencję w pewnym
zakresie ku zmniejszeniu się, bowiem
gdy w 1921 r. element handlowy był
trzy razy większy u Żydów niż u nie-

Żydów, to w 1931 r. widzimy go już
tylko 2 i pół raza większym.

Niewątpliwym to skutkiem akcji prze-
ciwżydowskiej, której ostrze zwraca
się dotychczas głównie przeciw han-
dlowi żydowskiemu. Zmusza on kup-
ców żydowskich do porzucenia zajęcia
handlowego i przerzucenia się do in-
nych zawodów.

P. Borenstein w swoich zestawie-
niach unika podawania cyfr ilustrują-
cych bezwzględny stosunek czynnej
zawodowo ludności polskiej i żydow-
skiej w poszczególnych działach pracy.
Z nich by zaś można dopiero mieć
właściwy obraz przemian w strukturze
zawodowej żydostwa w Polsce, z u-
względnieniem elementów zarówno
czynnych, jak i biernych zawodowo.
Tym bardziej, że istnieje dobry ma-
teriał porównawczy w formie pracy dra
Tartakowera, opierającej się na spisie
ludności z 1921 r.

Ten brak woła o uzupełnienie nie
tylko w grupach zawodowych, jak i w
poszczególnych ich gałęziach, ale i w
rozbitku na poszczególne dzielnice
Polski.

Na koniec należy się odpowiedź na
pytanie, ilu jest Żydów w Polsce.

Spis ludności wymienia ich liczbę
w 1931 r. na 3.114.000. Dziś cyfra ta
jest wyższa. Może wynosi 3.300.000, jak
sądzą niektórzy, co stanowiłoby około
9,6 pct ogółu ludności Polski. Stosunek
taki byłby korzystniejszy niż w 1921 r.,
kiedy odsetek ludności żydowskiej w
Polsce wynosił 10,5 pct.

Trudno jednak o cyfry pewne, bo-
wielm podstawą rozważań żydoznaw-
czych na tle spisu ludności jest staty-
styka wyznaniowa. Są zaś przeciw Ży-
dzi bezwyznaniowcy oraz chrześcijań-
skich wyznań. Poza tym niedokładna
jest rejestracja urodzin żydowskich,
emigracji, imigracji (np. po przewro-
cie hitlerowskim w Niemczech, a o-
becnie w Austrii) itp.

Wszystko to stwarza ogromne braki
w dziedzinie statystycznych opraco-
wań ludności żydowskiej w Polsce, po-
siadających tak wielkie znaczenie w
związku z doniosłością sprawy żydow-
skiej.

Niestety, w naszych urzędach sta-
tystycznych zasiadają w znacznej czę-
ści — Żydzi...

Tyle uwag na marginesie statysty-
ki Żydów w Polsce.

Celem odczytu jednak było wykaza-
nie, że kryzys, jaki przeżywa ludność
żydowska w Polsce, a szczególnie jej
część trudniąca się handlem, ma swoje
podstawy w wadach struktury zawo-
dowej żydostwa, której naprawa od-
bywa się w drodze naturalnej przez
przewarstwowanie, czyli przejście z
zawodów przeludnionych i zagrożo-
nych do innych. Teza p. Borensteina
jest zrobiona na żydowski, wewnętrzny
użytek.

Pogląd to zasadniczo mylny. Żadne
wędrowki od zawodu do zawodu nie
zmienia istoty rzeczy, to znaczy dą-
żenia ludności polskiej do uwolnienia się
od Żydów we wszystkich zawodach
i wszystkich dziedzinach życia. Nie
pomoczą tu mechaniczne przesiewanie
żydostwa z jednej kupki na drugą.
Rolnictwo, handel, przemysł, wolne
zawody, finanse itp. — wszystko jedno
o jaki dział idzie — Żydów tam nie po-
trzeba, bo musi być miejsce dla Pola-
ków. Ani ich wpływów gospodarczych,
ani innych nie zniesiemy. Najwła-
ściwsze „przemiany” żydowskie, to
opuszczenie Polski — emigracja.

Polska nie jest domem zajezdnym dla Żydów

W związku z najazdem na Polskę Ży-
dów z Austrii „Warszawski Dziennik Na-
rodowy” pisze:

„Dostaliśmy już przed laty niezapo-
mniany doraźny zastrzyk żydostwa rosyj-
skiego, później uszczęśliwili nas mniej
liczni wprawdzie, ale nie mniej szkodli-
wi uchodźcy z Rzeszy Niemieckiej, obec-
nie grozi nam inwazja żydowska z Austrii.

„Należy zrobić jak najprędzej wysiłek,
aby Żydzi austriaccy nie znaleźli się w
Polsce, aby nasza granica została dla nich
najszczelniej zamknięta i, aby wymiana
nie śmieci z Austrii nie odbywała się ko-
sztem zaścianka naszego kraju.

„Podobnie, jak po dojeździe do władzy w
Rumunii rządu Gagi, wołaliśmy o zam-
knięcie granicy dla uciekających Ży-
dów rumuńskich, wołamy dziś o nie pu-
szczanie do Polski Żydów austriackich.

„I nie tylko wołamy, ale robimy z te-
go sprawę zasadniczą, o którą zdecydowa-
ni jesteśmy podjąć stanowczą walkę”

Polska dąży do usunięcia własnych
Żydów, nie może przeto być domem za-
jezdnym dla Żydów z innych krajów.

„Führer” rozmawia z swym namiestnikiem
Seyss Inquartem

Austria pod rządami hitlerowców

(Ciąg dalszy ze str. I)

Sport austriacki bez Żydów

Wiedeń. (PAT) W związku z piłką nożną wydalono rozporządzeniem z ogólnej liczby 380 sędziów rozjemczych, 70 Żydów. Wobec chwilowego braku sędziów piłkarskich ogłoszono odezwę, wzywając aryjczyków do zgła-

szania się do służby.

Wiedeń. (PAT) Sekretariat znanego austriackiego klubu piłki nożnej „Austria” zamknięto ze względu na to, iż w zarządzie byli Żydzi. Odnośnie organy partyjne przeprowadzają dochodzenie, czy i w jakim rozmiarze dopuszczono się ewentualnych przekroczeń.

W hołdzie Hitlerowi

Wiedeń. (PAT) Ze wszystkich miast donoszą o nadawaniu placom nazwy Adolfa Hitlera. Zwłaszcza dzieje się to tam, gdzie place te i ulice dotąd nazywały się placami i ulicami Dollfussa.

Katolicy profesorowie z hołdem dla Hitlera

Wiedeń. (PAT) Związek katolickich profesorów religii w szkołach średnich diecezji wiedeńskiej wysłał telegram hołdowniczy do kanclerza Adolfa Hitlera, dając wyraz radości z przyłączenia Austrii do Niemiec i gotowości do pracy nad dalszym rozkwitem ojczyzny.

Dzwony na przyjazd Hitlera do Berlina

Berlin. (PAT) Konsystorz ewangelicki zarządził, by w dniu przyjazdu kanclerza Hitlera do Berlina uderzono w dzwony we wszystkich kościołach ewangelickich stolicy Rzeszy.

„Wymagamy przekonań niezależnych od koniunktury“

Wiedeń. (PAT) Wczoraj znany właściciel kawiarni i barów Huebner zmienił nazwę swej kawiarni „Splendid” w pobliżu placu Stefana na „Berlin”, zapraszając ogłoszeniami w piśmie aryjczyków do odwiedzania jej. Dziś wezwania te spotkały się z repliką zę strony partii narodowo - socjalistycznej, która oświadcza, iż nie uznaje takich manewrów, gdyż Huebner zależnie od koniunktury najpierw bratał się z partią socjalno - demokratyczną

Komintern interweniował

Moskwa (ATE). Sensacją wyroków w procesie moskiewskim było darowanie życia Rakowskiemu, którego prokurator Wyszyński obciążał na równi z Bucharinem, Rykowem i Krestinim.

Względnie łagodny wyrok na Rakowskiego (20 lat więzienia) wobec 18 wyroków śmierci w grupie 21 oskarżonych tłumaczy tu faktem, że Rakowski jest jedynym w dotychczasowych procesach wybitnym współpracownikiem Kominternu, który nie jest Rosjaninem.

Wobec tego, że Rakowski stanowi typ klasycznego „internacjonalisty” i że jego rozstrzelanie mogłoby się odbić ujemnym echem w międzynarodowych kołach komunistycznych, a tym samym wytworzyć nowe trudności w obecnej ofensywie „czerwonych” — Komintern wywierał już w czasie procesu nacisk na Stalina, ażeby osoba Rakowskiego była potraktowana łagodnie. W tej sprawie u Stalina osobście ingerował przywódca Kominternu, Dymitrow. Ponieważ obecna polityka Stalina coraz silniej opiera się o Komintern, przeto interwencja Dymitrowa odniosła skutek.

Dr med. H. ZIOMKOWSKI

specj. chorób skór, wener. i moczopłowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33.
Przyjmuje 9-12 i 3-9, w niedzielę: 9-12

Gielda mięsna w Łodzi

z dnia 14 marca 1938 r.
Woly: I kl. dobrze opasione 60—67, krowy I kl. dobrze opasione 60—66, II kl. średnio opasione 50—55, III kl. mało opasione 38—48, buhaje I kl. dobrze opasione 60—65, II kl. średnio opasione 50, III kl. mało opasione 42, jalowice extra 72—74, I kl. dobrze opasione 66—68, II kl. średnio opasione 52—58, III kl. mało opasione 40, butaty II kl. małomięsiste 40, braki bydło wychudzone 20—32; cielęta extra powyżej 60 kg 80, I. pełnomięsiste powyżej 40 kg 65—75, poniżej 40 kg 55—65; świnię słoninową powyżej 180 kg 100—105, powyżej 150 kg 92—102, poniżej 150 kg 87—98, mięsne powyżej 110 kg 75—88, od 80—110 kg 75—84, maciory 85—95, braki: świnię wych. maciory, kastraty i knury 78—85. Obróty bydło: pozostało z dnia poprzedniego 35, sped 360, podaż 393, obrót 332, zostało na dzień następný 63; cielat: sped 592, podaż 592, obrót 588 pozostało na dzień następný 4.

i jej żydowskimi przyjaciółmi, następnie z partią ultrakterykalną, a obecnie próbuje nawiązać stosunki z partią narodowo - socjalistyczną, czego partia według ogłoszonego oświadczenia, nie uznaje, gdyż wymaga przekonań niezależnych od koniunktury.

Aresztowania

Wiedeń. (PAT) Wiadomość o aresztowaniu w Salzburgu ks. arcybiskupa Weitza, znanego przeciwnika

narodowego socjalizmu, nie potwierdza się.

Wiedeń. (PAT) Potwierdza się tu wiadomość o aresztowaniu znanego żydowskiego bankiera i finansisty Zygmunta Bosel w chwili, gdy usiłował przekroczyć granicę pod Salzburgiem. Znaleziony przy aresztowanym woreczek z kosztownościami i biżuterią oraz gotówką w sumie około pół miliona złożono władzom do dalszych zarządzeń.

Wiedeń. (PAT) Wśród szeregu aresztowanych finansistów żydowskich znajdują się również 4 bracia Schiffman, właściciele znanego domu towarowego. Krąży również pogłoska o aresztowaniu Bondy, wydawcy „Telegraphu”.

Aresztowanie Rotszylda

Wiedeń. (PAT) Dzienniki donoszą o aresztowaniu znanego wiedeńskiego bankiera barona Ludwika Rotszylda.

Plebiscyt w Austrii będzie tajny

Wiedeń. (PAT) Wczoraj wydano rozporządzenie w sprawie mającego się odbyć 10 kwietnia rb. plebiscytu. Najbardziej godnymi uwagi paragra-

fami tego rozporządzenia są następujące:

Głosowanie trwa od godz. 9 do 17, lokal i czas głosowania będą podane do wiadomości ogólnej przez urzędy

Socjaliści uciekają z Wiednia

Wiedeń. (PAT) Działacz i publicysta socjalistyczny Karol Kautsky opuścił potajemnie Wiedeń i schronił się do Bratysławy.

Samobójstwo mra Fey'a

London. (PAT) Agencja Reutersa donosi z Wiednia, że major Fey, założyciel i przewodca austriackiej „Heimwehry” popełnił samobójstwo.

Wiedeń. (PAT) Wiadomość o samobójstwie mra Fey'a potwierdza się. Jak się okazuje, mjr Fey przed popełnieniem samobójstwa wystrzelał z rewolweru pozbawili życia swą żonę, następnie syna, a potem skierował samobójczą broń przeciw sobie.

Po małżeństwie Schuschnigga

Warszawa. (Tel. wł.) Małżeństwo byłego kanclerza Schuschnigga z hrabiną Czernin (?) stanowi wielką sensację Wiednia. Małżonka byłego kanclerza liczy 34 lata i oznacza się niezwykle urodą. W 20 roku życia poślubiła hrabiego Leopolda Fuggera. Z małżeństwa tego pozostało troje dzieci. Przed kilku laty małżeństwo to zostało unieważnione, a hrabina wróciła do swego panińskiego nazwiska. (w)

Artretyzm

powstaje wskutek złej przemiany materii

Zanieczyszczona krew może powodować szereg rozmaitych dolegliwości, bóle artretyczne, wzdęcia, odbijania, bóle w wątrobie, niesmak w ustach, brak apetytu, skłonność do tycia, plamy i wyrzuty na skórze. Choroby złej przemiany materii niszcza organizm i przyspieszają starość. Racjonalna zgodna z naturą kuracja jest normowanie czynności wątroby i nerek.

Dwudziestoletnie doświadczenie wykazało, że w chorobach na tle złej przemiany materii, chronicznego zaparcia, kamieniach żółciowych, żółtacze, otyłości, artretyzmie mają zastosowanie ziola „Cholekinaza” H. Niemojewskiego. Broszury bezpłatne wysła labor. fiz.-chem. Cholekinaza H. Niemojewskiego, Warszawa, Nowy Świat 15 oraz apteki i skl. apt.

n 7637

Oreǳie ks. kardynała Innitzera

Wiedeń. (PAT) Po wizycie u kanclerza Hitlera kardynał Innitzer ogłosił oreǳie, w którym oświadcza m. i.:

„Katolicy winni sobie przypomnieć słowa Chrystusa, że należy oddać cesarzowi, co jest cesarskie, a Bogu, co jest boskie. Kapłani i wierni winni bez zastrzeżeń popierać państwo wielkoniemieckie i jego wodza, którego walka przeciwko bolszewizmowi oraz o potęgę, honor i jedność Niemiec zgodna jest z wolą Opatrzności. Księża winni powstrzymać się od wszelkiego rodzaju polityki i zająć się wyłącznie swą

misją religijną wobec wiernych.”

Kardynał wzywa przewodców organizacji młodzieży chrześcijańskiej, aby ułatwili wcielenie tych organizacji do państwowych związków młodzieży. „Kościół nie będzie miał powodu żałować swej wierności wobec państwa. Słowa, które do mnie skierował kanclerz i wódz, stanowią gwarancję, że zażądania Kościoła będą mogły być wykonywane.”

Oreǳie nosi tytuł: „Przysięga na wierność Kościoła dla narodu niemieckiego”.

Jak przyjęto Hitlera w Berlinie

Berlin. (PAT) Dziś o godz. 17 z minutami przy dźwiękach dzwonów wszystkich kościołów ewangelickich powrócił do Berlina Adolf Hitler.

Stolica Rzeszy powitała go jak tryumfatora. Dzień dzisiejszy przypomina wszystko co działo się dotąd w Berlinie, tak bogatym w ostatnich latach w imponujące uroczystości masowe. Olbrzymiemu udziałowi ludności sprzyja piękna pogoda wiosenna. Biura, sklepy i fabryki są nieczynne. Szkoły wolne od zajęć. Na całej trasie przejazdu kanclerza już od południa formowały się liczne grupy widzów, zajmując lepsze miejsca. Na lotnisko Tempelhof, dokąd przybywa samolot kanclerski, wpuszczono maksymalną ilość 30 tys. widzów. Gęsty tłum zalegał już w południe plac przed siedzibą kanclerza Rzeszy, będący końcowym punktem tryumfalnego przejazdu Hitlera. Wobec niebywałego napływu tłumów i kilometrów kordonów ruch kołowy na wielu ulicach uległ całkowitemu zatakowaniu. Od rana roz-

brzmiewały dźwięki marszów wojskowych, w długich kolumnach formacje wojskowe, partyjne i młodzieży podążają na wyznaczone miejsca. Uroczystości transmitują wszystkie radiostacje niemieckie oraz wiele rozgłośni europejskich i pozaeuropejskich. Dziesiątki milionów Niemców poza Berlinem śledzą przebieg dzisiejszego święta. Zewsząd zwisają czerwone flagi ze swastyką, ozdobione pozłocistymi szarfami. Na lotnisku prawdziwe morze sztandarów i dwieście masztów z ogromnymi flagami.

Historycznym okolicznościom powrotu kanclerza odpowiada w pełni ton prasy dzisiejszej. Obok odezwy ministra Goebbelsa, wzywających ludność, aby uczciła wodza narodu niebawyma manifestacją, dzienniki w olbrzymich tytułach mówią o wdzięczności i hołdzie wszystkich Niemców dla twórcy wielkiej Rzeszy. Na lotnisko Tempelhof przybyli na powitanie kanclerza wszyscy członkowie rządu, przywódcy partji, generalicja i admi-

ralicja, korpus dyplomatyczny, attachés wojskowi. Wszędzie stoją gęste szeregi dzieci z chorągiewkami. Sześć kompanij wojska oddało kanclerzowi honory wojskowe.

O godz. 17 z minutami nad lotniskiem ukazało się 7 samolotów. W jednym z nich znajdował się kanclerz Hitler. Po krótkim czasie samoloty wylądowały, z trzeciego wysiadł kanclerz, powitany grzmiącymi owacjami. Do kanclerza zwrócił się najpierw marszałek Goering i powitał go jako zdobywcę „ziemi ojczystej nie gwałtem, lecz sercem”. Następnie przemówił minister Goebbels, stawiąc wykonanie misji historycznej w Austrii i mówiąc o niezmierniej radości, jaka ożywia dziś wszystkich Niemców. „Dziękuję ci, wodzu, cały wielki naród niemiecki” — oświadczył Goebbels, na co tłum odpowiedział grzmiącym okrzykiem „heil”. Po mowie Goebbelsa rozległ się chóralny śpiew hymnów niemieckich, następnie kanclerz udał się do samochodu wśród nieustannych owacyj widzów, którzy usiłowali dotrzeć do kanclerza, aby uściśnąć mu dłoń.

Również odjazd z lotniska na Wilhelmplatz odbył się wśród niebywałego entuzjazmu. Samochód kanclerski jechał wśród długich szpalerów, za którymi stał zwartą masą wiwatujący, nieprzejeźdźny tłum. Kanclerz, widocznie wzruszony, odpowiadał często na powitania, podnosząc rękę.

ODPIERAJCIE ATAKI WĄTROBIANE

Nie poddawajcie się bezradnie cierpieniom i dolegliwościom wątroby, mogąc je skutecznie zwalczać. Wstrzymujcie ataki kamieni żółciowych, uprzedzając je leczeniem sprawności wątroby i regulując normalne wydzielanie żółci. Przy pierwszych bólach wątroby kiedy rozpoznany został rodzaj cierpienia stosując się ziola przeciwko kamicy żółciowej i złej prze-

mianie materii D-ra Cz. Krassowskiego, ze znakiem słownym KAMICINA, dobrane klinicznie, działające skutecznie w dolegliwościach wątroby, w ataku kamieni żółciowych, w złej przemianie materii, nadmiernej otyłości Cena pud. zł 2.—. Do nabycia w aptekach i składach aptecznych.

Skład Główny: Zakłady Przem. - Handl. Dr Farm. K. Wonda, Warszawa, Łożno 23, n 7410

Czas skończyć z prowokacjami litewskimi

O unormowanie stosunków polsko-litewskich — Stanowisko Sowietów — Wielkie zaniepokojenie w Kownie — Rząd litewski za wszelką cenę chce załatwić polubownie tragiczne zajście

Warszawa (Tel. wł.) Radia niemieckie i francuskie podały wiadomość, jakoby rząd polski wystosował do rządu litewskiego notę, w której domaga się natychmiastowego nawiązania stosunków dyplomatycznych i uregulowania sporów granicznych.

W tej sprawie ze strony polskiej nie ma żadnych wyjaśnień.

Urządowe Niemieckie Biuro Informacyjne (DNB) podaje wiadomość z Kowna za Litewską Agencją Telegraficzną, że rząd litewski zwrócił się miał do rządu polskiego z propozycją wyznaczenia z obu stron pełnomocników, którzy by: 1. zbadali sprawę incydentu granicznego z dnia 11 bm. 2. rozpatrzyli możliwości zawarcia porozumienia celem uniknięcia w przyszłości podobnych zajść granicznych.

Jak podaje urządowa Polska Agencja Telegraficzna stan zdenerwowania w sferach rządowych i w opinii publicznej z powodu ostatniego incydentu na granicy polsko-litewskiej utrzymuje się w Kownie w dalszym ciągu, mimo, iż prasa litewska usiłuje ukryć przed opinią publiczną faktyczny stan sprawy. W Kownie krąży nadal alarmujące pogłoski na ten temat.

Dowodem zaniepokojenia litewskich czynników rządowych jest fakt, iż prezydent Smetona konferował nad wytworzoną sytuacją z ministrami litew-

skimi w ciągu siedmiu godzin. Półoficjalna Agencja Telegraficzna „Express” z Kowna daje następujące doniesienie:

„Prezydent Litwy p. Smetona rozmawiał ponownie z posłami Francji i Wielkiej Brytanii. Poseł sowiecki rzekomo oświadczył generalnemu sekretarzowi MSZ i dyrektorowi departamentu politycznego Urbszysowi, iż

Litwa nie może liczyć ze strony ZSRR na jakąkolwiek pomoc, która byłaby udzielona obecnemu rządowi.

„W godzinach popołudniowych w kołach politycznych rozeszła się pogłoska, że większość ministrów obecnego rządu litewskiego obstaje za najdalej idącymi koncesjami na rzecz Polski w zamian za polubowne załatwienie tragicznego zajścia”.

Manifestacje młodzieży narodowej

Olbrymie wiece w Warszawie i we Lwowie

Warszawa (Tel. wł.) Staraniem Sekcji Akademickiej Stronnictwa Narodowego odbył się we wtorek na Uniwersytecie Warszawskim wielki wiec w sprawie zajść na granicy litewskiej. Przemówienie wygłosił przedstawiciel Sekcji Akademickiej St. N. stwierdzając, że akademicka młodzież narodowa chce Polski mocnej, Polski idącej szlakami Chrobrego.

Polska młodzież akademicka gotowa jest krwią przepięcować dążenie do Wielkiej Polski, do Polski samodzielnej, godnej, aby nie tylko „zastępowała” prawa do zajęcia stanowiska, ale żeby je zajmowała tak, jak tego wymagają interesy wielkiego narodu.

Po przemówieniu, które przyjęto niemiłkącymi oklaskami, odśpiewano „Hymn Młodych” i wznoszono liczne okrzyki.

Lwów (Tel. wł.) Na Uniwersytecie Lwowskim odbył się zwołany staraniem Młodzieży Wszepolskiej olbrzymi wiec młodzieży akademickiej w sprawie prowokacji litewskiej. Wiec zgromadził niespotykaną dotąd liczbę uczestników. Przemówienia wygłosili: red. Rojek, przedstawiciele Pomorza pp. Lewiński i Jan Bogdanowicz oraz przedstawiciel ludności polskiej na Litwie kowieńskiej, Sadowski.

Po wiecu odśpiewano „Jeszcze Polska” i „Hymn Młodych”, a następnie karny wielotysięczny pochód młodzieży wyruszył ulicami przedmieścia pod gmach dowództwa okręgu korpusu. Do pochodu przylączyły się grupy młodzieży ze Stronnictwa Narodowego i

„Pracy Polskiej” oraz tłumy publiczności. Niesiono liczne transparenty.

Przed gmachem dowództwa okręgu pochód zatrzymał, po czym delegacja złożona z sześciu osób udała się do dowódcy O. K. gen. Langnera. W skład delegacji wchodził: przewodniczący Czytelni Akademickiej, Młodzieży Wszepolskiej i Bratnich Pomocy. General przyjął natychmiast delegację, która złożyła mu rezolucję zebrania młodzieży. Przez cały czas tłumy manifestowały przed gmachem dowództwa.

Następnie pochód ruszył przed pomnik Mickiewicza, gdzie przemówił członek zarządu okręgowego Stronnictwa Narodowego Stamer. Uczestnicy manifestacji wzniesli okrzyki na cześć Romana Dmowskiego, Stronnictwa Narodowego i jego prezesa Kazimierza Kowalskiego. Spod pomnika pochód udał się na Politechnikę Lwowską, gdzie na zakończenie przemówił prezes Czytelni Akademickiej p. Czesław Rojek oraz odśpiewano „Rotę”. (ro)

Nowogródek (Tel. wł.) Staraniem miejscowych organizacji społecznych odbył się w Nowogródku wielki wiec demonstracyjny przeciwko litewskiej prowokacji. W wiecu wzięło udział kilka tysięcy osób. Po wysłuchaniu przemówień na Rynku uformował się pochód do gmachu urzędu wojewódzkiego, gdzie na ręce wojewody delegacja wiecu złożyła rezolucję utrzymaną w energicznym tonie, żądającą zastosowania stanowczych środków wobec prowokacji litewskiej.

Stanowisko państw bałtyckich

Domagają się one od Litwy uregulowania stosunków z Polską

Ryga. (PAT) Incydent graniczny polsko-litewski nabiera coraz większego rozgłosu. Prasa lotewska poświęca mu dużo miejsca publikując w tej sprawie wiadomości z Litwy i Polski m. i. o znanej interpelacji w Senacie. Również w Estonii incydent polsko-

litewski omawiany jest bardzo szeroko i prasa komentuje go przymyślnie dla Polski. Wskazują na to m. i. następujące nagłówki w prasie: „Polska żąda bezpieczeństwa swej granicy”. „Ludność domaga się położenia kresu prowokacji litewskiej.”

„Uus Eesti” w obszernym artykule podkreśla nienormalność stosunków, istniejących między Polską a Litwą. Mimo wielokrotnych dążeń ze strony Polski, aby stosunki te unormować, starania rozbiły się o opór Litwy. Naszym życzeniem jest, aby stosunki te unormowały się i im wcześniej to nastąpi, tym lepiej będzie dla wszystkich.

Jak donoszą z Helsinek głębokie wrażenie, które wywarł w Rydze i Tallinie ostatni incydent na granicy polsko-litewskiej jest tam powszechnie rozumiane.

Fińskie koła polityczne uważają, że w warunkach obecnie istniejących tzw. Ententa Bałtycka nie może odgrywać nawet tej ograniczonej roli, jaką wyznacza jej współpraca Estonii, Lotwy i Litwy.

Wskazując na głosy „Uusi Suomi”, „Helsinki Sanomat”, „Kariala” i innych z okazji ostatniego zjazdu ministrów spraw zagranicznych trzech państw bałtyckich podkreśla się tu, iż systematyczne lekceważenie przez Kowno ostrzeżeń Tallinna i Rygi stwarza sytuację, która stoi w wyraźnej sprzeczności z interesami innych państw bałtyckich.

Z drugiej strony wpływy Sowietów na Litwie są przedmiotem coraz baczniejszej obserwacji ze strony opinii fińskiej.

Podch. Gawlik (WKS Komorowo) — z lewej — który na mistrzostwach armii w Łodzi zdobył pierwsze miejsce w szabli. Kapral Kamala (WKS Łódź) — z prawej — zwycięzca w szpadzie.

Kary za nauczanie języka polskiego

Ryga. (PAT) Donoszą z Kowna, że od początku roku szkolnego ponad 300 rodzin polskich zostało ukaranych administracyjnie za nauczanie dzieci języka polskiego. Ostatnio 11 marca władze litewskie ukarały znów 11 rodzin polskich za nauczanie dzieci w gminie wędziogolskiej.

Nauczyciel, który kształcił te dzieci, p. Adamowicz ukarany został grzywną 100 litów, a nauczycielka p. Mancewicz — 200 litów. Spisano również protokoły policyjne na powyższe osoby, co, jako skutek, będzie miało prawdopodobnie powiększenie grzywny.

Przy ściąganiu kar za nauczanie dzieci języka polskiego w domu zastosowano nowy sposób. Mianowicie policja przystępuje do egzekucji grzywny na drugi dzień po doreczeniu zawiadomienia danym osobom. Takich wypadków zanotowano już kilka.

Gdzie silne Stronnictwo Narodowe — nie ma komuny

Ruch narodowy na terenie powiatu wysoko-mazowieckiego, gdzie skutecznie działa Stronnictwo Narodowe, osiągnął poziom, przy którym zorganizowana jest cała niemal dorosła ludność męska powiatu. Ponieważ ten stan rzeczy trwa już od wielu miesięcy — dają się zauważyć pewne charakterystyczne objawy w życiu powiatu.

Pierwszym jest zupełny zanik wszelkich organizacji wyrotowych, lub zbliżonych do nich organizacji marksistowskich. Jest to chyba jedyny powiat, w którym nie ma spraw o komunizm. Drugim objawem jest powolne, ale systematyczne odżywanie powiatu. Kilkaset wsi i osad oczyszczonych jest niemal zupełnie od Żydów. Liczba Żydów zmniejszyła się w ciągu ostatniego roku o 30 pct. Pozostała ludność żydowska skupiła się głównie w miasteczkach i prowadzi nędzną vegetację, wspomagana przez zapomogi, płynące z organizacji żydowskich. W takim np. Tykocinie na 300 rodzin żydowskich — 200 rodzin otrzymuje zapomogi. W innych miasteczkach jest stosunek podobny.

Bez obawy przesady powiedzieć można, że, gdyby w większości powiatów w Polsce ruch narodowy osiągnął rozwój podobny, jak w powiecie wysoko-mazowieckim, budowa Wielkiej Polski bez Żydów i komuny stałaby się w najbliższym czasie faktem dokonany.

Elegancka Pani ubiera się w firmie

„Dom Modelowy“

KOZŁOWSKA — MIKUŁSKA
w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 136
tel. 234-99.

Na sezon wiosenny magazyn zaopatrzonej w bogaty wybór sukien, kostiumów, okryć oraz letnich futer. Przyjmujemy zamówienia z własnych i powierzonych materiałów. Pracownia na miejscu.
a 8095 Ceny umiarkowane.

Składki i pokwitowania

W administracji pismo naszego złożono w dalszym ciągu:

Na kociół w Luboniu. Zeńskie Tow. Gimn. „Sokół”. Poznań XV, 10.— Dr H. Kompf. Chorzów I, 5.— Członkowie Zrzeszenia Pracowników Banku Cukrownictwa w Poznaniu 140.— Aniela Niegolewska, Kretków, ku uczczeniu pamięci ks. prob. Streicha 5.— Tomasz Godzina, Kepno, 10.— Elżbieta Blachowska, Kepno, 10.— Maria Tomczakowa, Ostrow, 5.— mieszkańcy Racota-wsi za pośrednictwem ks. prob. Jaskulskiego 35,40. razem z poprzednio pokwitowanymi 2 055,70 zł.

Na pomnik ks. prob. Streicha: Bożena Kamasówna, Radom, w dowód pamięci swojemu Ks. Prefektowi 5.— kl. IIIa Gimn. Kupieckiego w mieście upominku dla wychowawcy 6.— razem z poprzednio pokwitowanymi 1 032,14 zł.

Zamieszanie na granicy z Gdańskiem

Gdynia. (Tel. wł.) Z dniem 1 kwietnia zacznie obowiązywać rozporządzenie, które powiada, że dla przekroczenia granicy polsko-gdańskiej potrzebny jest dowód osobisty z zaświadczeniem obywatelstwa. Tak było i dotychczas, ale w praktyce wystarczało legitymowanie się paszportem. Polacy zamieszkujący w Gdańsku przeważnie mają paszporty, wydane pod zastaw dowodów osobistych. Odtąd paszporty nie będą zastępowały dowodu osobistego przy przekraczaniu granicy polsko-gdańskiej.

Sam przepis jest mocno biurokratyczny. Zasadniczo przecież obcy obywatel nie może posiadać polskiej książeczki paszportowej. Ale dziwniejszy jest fakt, że chociaż zarządzenie ma obowiązywać dopiero od 1 kwietnia, już teraz na dworcu kolejowym w Gdyni nie wypuszczają się na teren Gdańska legitymujących się paszportami. Nie pozwolono również na wjazd osobom z Gdańska.

To postępowanie wprowadziło duże zamieszanie i powoduje dla wielu osób stratę czasu, nie mają one bowiem swobody ruchów przed uzyskaniem dowodu osobistego. (p)

Powyżej reprodukowujemy zdjęcie pocztówki, wysłanej przez p. St. Paterowskiego (pocztą Krzywekolano, pow. mogileński, woj. poznański) do Bielska w sprawach handlowych. Nadawca zaadresował pocztówkę w sposób następujący (jak widać na zdjęciu): „Do chrześcijańskiej Fabryki Włókienniczej (jakakolwiek), Bielsko. W braku chrześcijańskiej firmy można przekazać do podobnej w innym mieście”. Kolejne tak zaadresowane pocztówki są następujące: pocztą w Bielsku zrobiła na pocztówce adnotację tej treści: (1) „W Bielsku niema firmy takiej” i odesłała ją do Łodzi (2), pocztą łódzka z kolei skierowała pocztówkę do chrześcijańskiej firmy p. n. „Blawat Polski”, gdzie sprawę załatwiono po myśli p. Paterowskiego.

Tabela loterii

1-szy dzień ciągnięcia 2 klasy 41 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie Główne wygrane

Stala dzienna wygrana 5.000 zł.
padła na nr. 53908

10.000 zł.: 42121 113155 119563

2.000 zł.: 37962 41483 44032

92803

1.000 zł.: 6180 27086 228 49195

66842 87495 119774 144220

500 zł.: 11521 19330 31962

57035 60017 62633 69037 70541

97060 118936 133307 151395

155327

250 zł.: 389 1157 5876 6384

13197 19379 24014 26536 27330

33331 34932 39727 48496 58777

60493 952 66828 67361 70653

75149 356 77216 80363 81166

82213 83511 653 85857 93580

95634 813 96027 104114 468

112717 117673 118516 119125

128042 132391 133842 138138

140413 987 141588 151747 157678

Wygrane po 125 zł.

248 396 804 919 69 1389 2667

758 3344 86 582 742 918 4012 340

5098 119 510 6389 2 968 9114 229

55 334 425 536 628 8032 518 659

9264 372 452 604 1068 204 379 401

642 11104 211 841 12053 296 13171

239 58 359 468 812 14011 113 390

518 9 748 863 93 92 15692 16699

783 880 84 955 17196 98 92 324

449 881 18013 894 19781 988 29

20201 7 21219 972 740 18 22023

206 697 960 23869 24384 670 934

25099 369 570 26052 115 259 409

27026 67 554 50 734 28370 440 746

29041 30017 156 58 802 12 72

3120 955 671 857 32022.

33013 44 417 730 990 84014 38

130 528 747 896 35229 90 598 694

797 86387 618 87 37148 473 620

38438 87 39026 327 869 40056 72

113 87 858 42414 719 842 72 48165

44340 437 56 518 648 65 69 798 879

45209 776 926 46374 619 917 47090

188 92 565 692 778 836 48144 239

370 790 899 49165 98 50478 729 847

52461 509 628 891 53138 485 963

54310 715 886 55141 607 978 56459

612 770 939 52 57481 812 58222 990

59120 89 246 370 542 709 60408

61016 873 88 62678 817 43 63105

271 799 977 64332 634 85 826 35

65240 709 66057 117 40 67023 108

48 88 719 84 68400 23 619 782 69029

125 62 227 60 327 692 782 819 70334

404 801 71139 409 98 892 72044 589

73406 769 96 74275 867 972 75155

76089 57 100 502 756 77216 88 804

78047 213 781 79012 107 257 64 91

334 845 80105 60 268 315 629 875

978 81171 239 605 82689 83511 84014

289 311 483 693 821 85075 135 301

455 592 664 7 86125 50 602 731 79

87047 305 908 88259 83 824 50 414

501 57 89034 416 76 719 99016 343

416 515 72 757 77 91513 36 92076

112 221 969 99348 434 76 602 94146

376 670 742 95291 478 990 96045 276

502 701.

97198 440 636 34 98469 99304

546 68 655 101193 256 594 875

102252 483 627 836 103009 281 595

750 99 837 53 104159 92 725 13 461

105103 625 870 106014 247 341 69

755 870 107715 888 915 54 108643

109082 527 773 110023 200 514 706

111800 301 770 112309 75 635

113084 424 604 750 930 62 81

114446 41 503 963 115583 116038

004 275 303 430 685 745 117072

310 118161 51 42 57 311 645 908

74 119287 978 120130 419 28 844

121051 562 90 888 122143 695 925

88 123017 24 328 91 467 77 508 95

687 770 124219 324 437 587 727 66

835 933 125030 478 596 632 78 79

126304 23 127195 881 128052 146

19131 263 353 454 130166 472

816 96 131064 95 102 529 721 132020

34 180 359 482 643 133041 56 227

43 413 134018 85 434 709 863

135171 223 398 411 136131 324

529 682 877 931 137089 206 72 407

138225 28 402 14 92 591 698 870

923 139182 277 855 912 86 140182

200 604 811 141020 969 142006 132

681 885 143323 589 144116 228 394

535 845 145130 40 241 480 146258

422 81 653 704 929 147022 78 124

689 148394 841 746 149037 504 656

754 962 151066 163 295 363 929

152108 837 940 153021 294 712 71

72 78 816 901 154644 155228 396

406 646 156000 107 251 340 587 762

157717 34 158003 365 631 159880

Wygrane po 62,50 zł.

182 251 349 679 732 1572 859

2052 53 816 58 922 3390 902 4238

412 36 87 660 921 68 5310 419 635

937 85 6282 429 701 37 814 7016

61 403 505 15 714 855 946 8296

700 67 841 911 9092 190 426 508

89 834 91 100663 156 204 502 16

967 11062 267 310 635 861 938

12058 133 852 975 13593 713 14108

366 423 509 618 865 78 979 15001

85 104 911 301 536 52 961 16088

218 410 814 903 9 17044 168 759

70 894 18115 17 614 861 968 75

19137 405 58 503 58 20021 337 497

664 21136 314 743 72 840 22332

572 669 59 770 825 925 29 23070

191 229 628 766 857 24076 134 229

59 330 63 418 560 728 90 864 936

51 25059 23 278 481 889 26187 244

572 439 764 813 42 83 964 27261

357 96 493 718 53 961 28128 91

818 73 490 29244 316 88 99 558

69 759 72 962 30071 191 250 406 52

699 31194 241 411 94 650 849 88

994 32247 693 619 989.

84298 402 35008 63 64 535 769

811 87 909 30080 119 332 570 866

71 37102 272 324 810 975 38205 75

862 39 669 702 20 984 40094 233

315 58 74 794 828 98 41249 472 769

859 42205 356 593 696 43286 454

516 73 601 739 52 81 987 44054 116

405 886 87 977 45691 719 834 94

46189 328 29 77 475 526 756 97 850

70 47143 568 48370 531 52 761 78

490602 168 495 224 634 714 50009 65

179 387 51148 879 610 65 770 912

52232 307 53241 72 92 342 564 645

54212 52 424 666 55003 72 79 360

580 767 858 56694 839 57057 110

236 69 335 61 650 58745 59145 50

372 74 427 53 592 715 627 19 60251

462 611 67 802 61293 327 414 13

575 632 62112 69 251 661 960 63161

295 508 64314 407 72 646 930

16250 65010 132 69 72 326 58 434

503 692 900 66160 52 395 527 618

713 37 66 859 78 67078 222 39 347

566 84 96 793 880 84 68423 55 619

39 84 870 69037 192 253 80 327

439 88 70041 178 611 69 728 63 851

71253 6 91 474 711 93 7305 4221 334

544 89 957 74032 144 9 452 600 875

75070 87 124 208 833 77 84 7 76245

88 327 55 77086 97 367 495 593 975

78071 147 228 65 445 695 79036 60

79 191 254 322 53 99 405 55 510 73

927 80070 80 87 432 71 615 795 956

81055 151 249 364 401 39 853 82300

97 492 539 829 39 922 83020 198 205

869 84355 523 600 85009 22 763 414

724 5 821 86186 602 21 49 843 87217

465 541 764 879 89 915 9 88181 332

790 808 89093 497 90427 568 823

98 91198 208 311 587 650 754 92112

221 315 647 853 976 93326 96 94058

127 80 264 96 441 2 622 80 839 44

909 96058 162 678 896 908 18 96298

601 55 998

77330 805 98190 218 463 684 87

770 80 913 99197 301 470 81 555

616 782 100293 403 675 746 101292

358 440 520 877 102308 640 792

888 905 103229 421 87 616 750 75

890 932 76 99 104019 257 318 472

752 105174 435 554 79 100676 179

81 231 79 338 662 785 97 806

107158 288 466 77 817 79 108068

145 81 371 606 61 99 792 109014

149 220 306 333 46 716 820 110052

161 482 673 718 919 111596 617

701 13 81 833 58 112398 599 936

113302 599 752 947

113356 418 52 583 775 973 2

115140 686 116504 948 117398 489

659 786 908 118497 634 46 879

119033 144 504 793 830 997 121332

540 811 122475 123157 341 489 730

W szponach G. P. U.

Spowiedź Polaka cudem uratowanego od śmierci w kazamatach osławionej GPU

(Ciąg dalszy)

Patrzyłem na to wszystko osłupiały i, znieczulony tym straszonym, diabelskim widokiem, nie spostrzegłem się nawet, jak i mnie podjęto za ręce i poprowadzono pod ścianę. Trudno mi pisać, co przeżyłem w ciągu tych minut, w czasie których rozstrzelano pięć ofiar, nie wiem, bo nie mogę sobie do tej pory uświadomić, co się działo ze mną w chwili, gdy mnie stawiano „pod stienku”.

Przeglądając się egzekucji Dzierżyński, który z całym spokojem patrzył na to wszystko, co się tu przed chwilą działo, ruchem ręki dał znak, aby mnie puszczone. Do mnie zaś rzekł:

— Daję ci jeszcze kilka dni do namysłu; jeśli się nie zgodzisz podpisać deklaracji wyrzekającej się Polski, spotka cię to samo, co tych, którzy tam leżą pod ścianą. Odwieźć go z powrotem — rozkazał podwładnym.

Uniknąłem tym razem śmierci. Odwieziono mnie do więzienia Butryckiego.

W celi więziennej rozpamiętywałem to co przeżyłem w kazamatach Lubianki. Zrozumiałem wtedy, czym jest komunizm, jak wygląda jego „wolność”. Ociekające krwią lochy Lubianki, Żydówka-kat i te trupy, które pokotem kładły się pod strzałami oblakanej Żydówki — to była rzeczywistość, bolszewicka, komunistyczna. Nagan i pijana, zwierzęca Żydówka — to symbole.

Pod koniec 1922 r. stanąłem przed sądem.

Wprowadzono mnie do sali i zamknięto w zakratowanej klatce, gdzie oczekiwałem na wywołanie mej sprawy. Miałem możliwość przyjrzeć się, jak wygląda bolszewicki sąd. W sali dominował kolor czerwony, za stołem siedział komplet sędziowski w czerwonych togach. Na sali aż „pachniało krwią od tej czerwieni”.

Przyszła kolej na moją sprawę, przewodniczący odczytał akt oskarżenia i zadał mi pytanie czy przyznaję się do winy. Odpowiedziałem w języku polskim, że do żadnej winy się nie przyznaję i nie chcę odpowiadać sowieckiemu sądowi, gdyż go nie uznaję. Wtedy przewodniczący trybunału ironicznym głosem odezwał się do mnie: Twoje pieśń uże spieta — co oznaczało w języku polskim: „Twoja piosenka jest już odśpiewana”.

Nim zakończyła się moja rozprawa, trybunał udał się na naradę. Po dziesięciu minutach wszedł na salę i rozpoczął odczytywanie wyroku:

„Imieniem Rosyjskiej Socjalistycznej Republiki w dniu 23 grudnia 1922 roku Rewolucyjny Trybunał Moskiewskiego Wojskowego Okręgu na otwartym posiedzeniu sądowym w Moskwie z prezesem Szumilowem, członkami kolegium Trybunału Tatarenko Wachitor, sekretarzem Ordołowskim, po wysłuchaniu sprawy oskarżonego obywatela Gerszberga Władysława Franciszka o szpiegostwo na mocy odpowiednich przepisów orzeka: skazać go na najwyższą karę — rozstrzelanie.”

Przewodniczący, czytając wyrok w momencie, gdy doszedł do miejsca, w którym mowa o karze śmierci, swój

ironiczny wzrok wbił we mnie, jakby chciał wysondować, jakie on na mnie zrobił wrażenie. Wyrok z kolei został mi przetłumaczony przez tłumaczkę Lisowską. Pod silną eskortą odwie-

ziono mnie do więzienia, ale umieszczono mnie w tzw. „korpucie śmiertelnym”, gdzie przebywali skazani na śmierć.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Moment wymiany więźniów politycznych na granicy polsko - bolszewickiej.

Fotografia niedosłej gwiazdy filmowej

wywołała proces pięknej pani z fabryką gilz

Warszawa. — Wydział handlowy Sądu Okręgowego w Warszawie rozpatrywał niezwykle sprawę o bezprawne wykorzystanie zdjęcia pięknej kobiety dla celów reklamowych fabryki gilz.

Przed sześciu laty pani T., młoda mężatka, wysłała swoją fotografię na konkurs fotogeniczności. Fotografia nie ukazała się jednak wśród podobizn przyszłych gwiazd filmowych. Po kilku tygodniach zobaczyła pani T. swoją podobiznę w fotomontażu reklamo-

wym. Twarz pani T. połączona była z tułowiem siedzącej przy biurku innej damy i palącej papierosa. Na dole widniał napis: „Palę tylko papierosy w gilzach”, przy czym wymieniona była firma reklamowanych wyrobów.

Pani T. nie skarżyła fabryki gilz o odszkodowanie. Dopiero po kilku latach, kiedy znajomi różnie komentowali reklamowe zdjęcie p. T., oddała sprawę do sądu.

Sąd postanowił odroczyć wyrok w tej sensacyjnej sprawie.

Zamknięty w kufrze

powędrował na komisariat

Niezwykły pech włamywacza, Moszka Tycmana

Warszawa. — Do mieszkania p. Pińczęwskiego w Warszawie przy ul. Dzielnej zakradł się złodziej. Ponieważ w czasie jego gospodarowania przybył właściciel mieszkania, włamywacz ukrył się w kufrze. Domownicy zorientowali się, iż w kufrze słychać jakieś szmery, zamknęli kufier na klucz i następnie przy pomocy dozorczy odwieźli kufier wraz z jego zagadkową zawartością do komisariatu. Jak się okazało, w kufrze siedział Moszek Tycman, znany włamywacz.

Zaznaczyć należy, iż Tycman przeżył już raz niezwykle przygodę. Mianowicie w czasie okradania strychu Tycman słysząc jakieś kroki, wciągnął na siebie długą koszulę, suszącą się na strychu i uczepliwszy się belki, udawał mokrą bieliznę. Na nieszczę-

ście dla Tycmana służąca zauważyła wystającą z koszuli nogi w butach i narobiła alarmu.

Wyroki uwalniające narodowców

Warszawa. (Tel. wł.) Sąd Grodzki w Krakowie uwolnił od winy i kary członka Stronnictwa Narodowego dra Stanisława Nowogrodzkiego, oskarżonego o zorganizowanie nielegalnego pochodu podczas poświęcenia proporca Stronnictwa Narodowego w Krakowie.

Sąd Okręgowy w Radomiu zwolnił członka Stronnictwa Narodowego z Radoszyc, Czarnieckiego, oskarżonego o wywrócenie straganu na jarmarku. (w)

Waż w sanatorium

Do jednego z sanatoriów kalifornijskich, położonych w miejscu zabezpieczonym przed powodzią, schroniła się grupa powodźian, między którymi znajdował się pewien milioner, właściciel wspaniałego pałacyku, dziś całkowicie zburzonego przez wodę.

Milioner nie tyle ubolewał z powodu straty pałacyku, ubezpieczonego na sumę kilkuset tysięcy dolarów, ile dlatego, że nie mógł zabrać ze sobą oswojonego lwa, którego złowił w Afryce. Zwierzę, schwytane w drugim miesiącu swego życia, zostało przetransportowane do pałacu milionera, a otoczone czułą opieką przywiązało się do swego pana.

Pewnego wieczora obudził mieszkańców sanatorium groźny ryk. Milioner poznał głos swego czworonożnego pupila. Okazało się, że lew potrafił wymknąć się z terenu powodzi i trafnym instynktem wiedziony, znalazł drogę do schroniska swego pana. Milioner niezwykle ucieszył się pojawieniem się zwierzęcia. Zarząd sanatorium był natomiast mniej zadowolony, gdyż dla niespodziewanego „gościa” nie było ani odpowiedniego pomieszczenia, ani zapasów mięsa, a lwiatko zdradzało doskonały apetyt.

Ukradł 10 miln. dolarów

Nowy Jork. — Olbrzymią sensację wywołało tu aresztowanie Ryszarda Whiteneya, członka jednej z najbogatszych rodzin w Ameryce, znanego finansisty, oskarżonego o sprzeniewierzenie 10 milionów dolarów.

Whitenej był jednym z daktatorów giełdy nowojorskiej, gdzie przez pięć lat sprawował stanowisko jej prezesa.

Wpływy swe zawdzięcza bratu, który był udziałowcem najpotężniejszego banku Stanów Zjednoczonych, domu bankowego Morgana. Whitenej załatwiał na giełdzie wszystkie transakcje Morgana.

Aresztowanie Whiteneya poprzedziły następujące okoliczności. Przed kilku dniami ogłoszono niewypłacalność firmy maklerskiej Whiteneya. Spowodowało to spadek szeregu akcji, tym bardziej, iż rozeszły się pogłoski, że ogłoszeniem niewypłacalności poszkodowany został dom Morgana.

Władze prokuratorskie wszczęły dochodzenie, w wyniku którego aresztowano Whiteneya.

Udowodniono mu na razie sprzeniewierzenie 113 tysięcy dolarów z pieniędzy swego teścia. Stwierdzono prócz tego, iż dokonał on szeregu oszukańczych transakcji. — Złodziejstwa Whiteneya sięgają sumy co najmniej 10 milionów dolarów.

Bandyta żelazny zawisnął na szubienicy

Kraków, 16. 3. We wtorek wykonał egzekucję kat Braun na bandycie Żelaznym, któremu Prezydent R. P. odmówił prawa łaski.

Sztygarzy domagają się tytułu inżyniera

Katowice. (AJS) Odbył się tu zjazd sztygarów, zorganizowanych w związku absolwentów szkół górniczych. Na zjeździe uchwalono szereg rezolucyj, a m. i. by sztygarzy mogli zajmować stanowiska kierownicze na kopalniach. W kwestii tytułu inżyniera zjazd zsolidaryzował się z uchwałami techników w tej sprawie. Dokonano wyborów nowych władz organizacji. Na czele zarządu stanął dotychczasowy prezes sztygarów p. Wiktor Stawiński.

żydowski propagator lotnictwa

We wtorek 15 bm. wystąpił przed rozgłośnią Polskiego Radia w Warszawie z prelekcją o lotnictwie niejaki p. Aleksander Dobrot. Jedno z pism warszawskich zdradza, że pod tym nazwiskiem ukrył się wstydliwie p. Izaak Medres, b. sekretarz „Dziennika Popularnego”.

Czy Polskie Radio nie stać na innych prelegentów dla propagandy polskiego lotnictwa?

Kradzież dusz polskich

W powiecie Kamionka Strumiłowa w Małopolsce wschodniej stwierdzono ostatnio, że parochowie grecko-katolicy chrzcą bezprawnie dzieci Polaków. W związku z tym władze sądowe w Złoczowie zarekwirowały księgi metrykalne w parafiach grecko-katolickich w Streptowie, Zelechowie, Dobrodworze, Pasie i innych wsiach. Po przeprowadzonej kontroli sądowej księgi zostały zwrócone.

W ub. niedzielę odbyła się w Częstochowie olbrzymia manifestacja przeciwkomunistyczna. Zdjęcia nasze przedstawiają: katechizację w bazylice JasnoGórskiej w czasie mszy św. żałobnej za duszę śp. ks. proboszcza Streicha i fragment z sali Sodalności Mariańskiej, w której odbyła się akademie żałobna.

KRONIKA PABIANIC

Kupiectwo chrześcijańskie zakłada hurtownię towarów spożywczych. Istniejąca przy tut. Stow. Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich sekcja żywności, zrzeszająca około 180 kupców tej branży, postanowiła założyć hurtownię towarów spożywczych przy powyższym stowarzyszeniu, która ułatwiłaby drobnemu kupiectwu zakup towarów po niższej cenie i na dogodnych warunkach. Sprawa ta znalazła zrozumienie i poparcie wśród członków. Dotąd zadeklarowano 50 udziałów po 100 zł, razem na 5000 zł. Istnieje możliwość, że suma ta powiększy się do 30 tys. zł. Do udziału przystąpią również jeszcze niezrzeszeni kupcy branży spożywczej, których jest tu razem około 300. Znalezli się już nawet członkowie, którzy skłonni są udzielić na pierwszy rok bezpłatnie odpowiedniego pomieszczenia dla tej hurtowni. Zarząd Stowarzyszenia czyni jeszcze wszelkie przygotowania, ażeby omawiana hurtownia w bież. roku mogła być założona.

Z Biblioteki Miejskiej. Stan ogólny Biblioteki Miejskiej na dzień 1 stycznia rb. wynosił 3425 dzieł o treści beletrystycznej i naukowej. W ciągu rb. przybyło do księgozbioru 800 nowych dzieł. Liczba czytelników wynosiła 496 osób, które wypożyczyły razem 17.823 tomów, w tym 7283 dla młodzieży, 9317 dla dorosłych i 1223 naukowych. Odwiedziło Bibliotekę w ciągu roku 10.846 osób. — Opłata abonamentowa wynosi tylko 30 gr miesięcznie, a dla młodzieży 10 gr. Jak więc z powyższych cyfr widzimy, Biblioteka Miejska jest na terenie tut. poważną placówką kulturalno - oświatową, z której mieszkańcy chętnie korzystają.

Zebranie opiekunów społecznych. W związku ze zbliżającym się upływem kadencji opiekunów społecznych m. Pabianic, odbyło się w ub. poniedziałek zebranie wszystkich opiekunów i Opieki Społecznej. Na zebraniu złożono sprawozdania z działalności Opieki i opiekunów. W końcu podziękowano opiekunom za dotychczasową pracę, apelując do nich, ażeby po upływie kadencji nie rezygnowali ze swej pracy i prowadzili ją nadal dla dobra opieki społecznej.

25 lat pracy spółdzielczo - bankowej. W ub. wtorek dyrektor tut. Banku Ludowego p. Ebenryter obchodził 25-lecie pracy w Banku Ludowym w Pabianicach, który istnieje od 1902 r. i nosił pierwotnie nazwę Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa. Jubilat rozpoczął swoją pracę dla tej instytucji od 15 marca 1913 r. Najpierw jako członek Zarządu, następnie jako wiceprezes, prezes, a ostatnio od paru lat na stanowisku dyrektora. Przez 25 lat wytrwałej i nieustraszonej pracy dla dobra Banku, jubilat przyczynił się w dużej mierze do rozwoju tej instytucji, a przede wszystkim do przetrwania ciężkiego okresu w czasie inflacji i kryzysu. W dniu jubileuszu pracownicy Banku Ludowego wręczyli długoletniemu działaczowi odpowiedni upominek.

KRONIKA TOMASZOWA

Zakończenie kursu strażackiego. Został tu zakończony dwutygodniowy kurs pożarniczy pierwszego i drugiego stopnia, zorganizowany dla podoficerów i samarytanek straży pożarnej w Tomaszowie i okolicy. Kurs ukończyło 40-tu strażaków i 7 samarytanek.

Uruchomienie robót publicznych. W Tomaszowie uruchomione zostały roboty publiczne. Przy robotach ziemnych i na plantacjach miejskich zatrudniono 38 sezonowców po 3 dni w tygodniu ze stawka dzienna dla mężczyzn 3,50 zł, dla kobiet 3 zł. Dalsze przyjęcia bezrobotnych mają nastąpić wkrótce.

Zatarg w przemyśle piekarskim. Pomiędzy czeladnikami piekarskimi a właścicielami piekarni powstał zatarg na tle ustalenia warunków pracy i płacy. Celem zlikwidowania zatargu w bieżącym tygodniu odbędzie się konferencja stron zainteresowanych.

Okradał dzieci z kolczyków

Łódź, 16. 3. Przed Sądem Grodzkim w Łodzi odpowiadał Zygmunt Rakowiecki, który jako specjalność obrał sobie okradanie dzieci, szczególnie dziewczynki, które zwabiał przez częstowanie cukierkami w ustronne miejsca i następnie okradał z kolczyków, jakie rodzice zawieszali dzieciom.

Kradzieże tego rodzaju były często notowane w kronice policyjnej od sierpnia do listopada 1937 r. Dnia 18 listopada 1937 r. zatrzymano Rakowieckiego w chwili, gdy kradł kolczyki 6-letniej Stefani Czar.

Sąd Grodzki po rozpoznaniu sprawy skazał Rakowieckiego na 10 miesięcy więzienia.

Likwidacja konsulatu austriackiego

Łódź, 16. 3. Konsulat austriacki w Łodzi otrzymał zarządzenie, by niezwłocznie zawiesił swe urządzenie.

W sprawach archiwum oraz inwentarza polecono konsulatowi austriackiemu porozumieć się z miejscowym konsulem niemieckim, który otrzymał już stosowne instrukcje ze strony ambasady niemieckiej w Warszawie.

Olbrzymia manifestacja w Łodzi

Alarm Str. Nar. w Łodzi — Porywające przemówienie prezesa zarządu głów. Str. Nar. adw. Kowalskiego

Łódź, 16. 3. — Wczoraj w godzinach wieczornych, z polecenia władz organizacyjnych, zarządzony został w Łodzi alarm członków Stronnictwa Narodowego.

W ciągu godziny przybyło na wyznaczone miejsce, tj. do gmachu przy ul. Bandurskiego 9-11 półtora tysiąca członków. Po zdaniu raportów prezesowi zarządu okręgowego Stronnictwa Narodowego adw. Sz wajdlerowi, który z kolei zameldował stan obec-

nych przybyłemu specjalnie prezesowi Zarządu Głównego Stronnictwa Narodowego adw. Kowalskiemu, odśpiewano hymn Młodych, po czym zebranie alarmowe otworzył adw. Sz wajdler, udzielając głosu adw. Kowalskiemu.

Mówca nawiązał do wielkich wartości twórczych nacjonalizmu. Ruch faszystowski — mówił — dał nie tylko jedność wewnętrzną całej Italii, ale dał jej panowanie na dwóch półkulach świata, — od serca Afryki poczynając

(Abisynia) do basenu śródziemnomorskiego. Na naszych oczach narodowy ruch niemiecki dał Niemcom nie tylko Saarę w drodze plebiscytu, ale i Nadrenię, a w ostatnich godzinach Austrię drogą paktu. Weicienie Tyrolu, Styrii, Karyntii, Dolnej i Górnej Austrii do Niemiec, to nie tylko 80.000 km kw. oraz nie tylko siedem i pół miliona mieszkańców związanych pochodzeniem i językiem z Niemcami, ale powiększenie Niemiec hitlerowskich o siedem i pół miliona wszech Niemców.

To zmienia mapę Europy i oznacza osłabienie Polski. Im silniejsza Niemcy, tym musi być silniejsza Polska, Stąd nakaz realizacji naszego starego programu: Dla wielkiej Polski mocne straże nad Bałtykiem. Nie chcemy nikogo ujarzmić, nie chcemy nikogo gnębić, ale trzeba wyzwolić dziś przynajmniej do polskość 200.000 naszych rodaków na Litwie, trzeba wyzwolić w bratnich uczuciach żyjący lud litewski spod władzy prowokacyjnych szaulissów.

Nie możemy pozwolić, ażeby nasze Wilno i nasze wschodnie ziemie dusiły się gospodarczo i nie miały swobodnego oddechu u ujścia Niemna.

Litwa może być tylko w naszym albo niemieckim systemie politycznym. Niemiecki system to oznacza granicę niemiecką na całej północy naszego państwa. Nie cofając naszych straży z nad brzegów Wisły, przeciwnie u-macniając tę sprawę, musimy maszerować na Kłajpedę.

Nie chcę dziś mówić dlaczego tak się dzieje, że ci, którzy powinni, nie wykazują ani rozumu ani woli działania, bo są chwile w życiu narodu, że po ciężkich codziennych trudach i walkach jest czas na wielki czyn. Niepodległość Polski wymaga podporządkowania Litwy interesom narodu polskiego. Są czasy, kiedy się wszystko poświęca: i mienie i życie i wolność. Któż by dziś z Polaków tego pożałował? A więc marsz po wolność narodu do Kłajpedy, ażeby Niemiec nie sięgał po Gdańsk, musimy iść do Kłajpedy.

Przemówienie prezesa Kowalskiego było co chwile przerywane entuzjastycznymi i bojowymi okrzykami.

Zebranie zakończono odśpiewaniem „Roty”, Hymnu Młodych oraz nie kończącymi się okrzykami na cześć Wielkiej Polski, Romana Dmowskiego, Str. Narodowego, prezesa Kowalskiego i adw. Sz wajdlera.

Po zebraniu w centrum miasta doszło do potężnych manifestacji. Publiczność manifestantów oklaskiwała z okien. Wznoszono skandowane okrzyki: „Niech żyje Wielka Polska nad morzem!”, „My chcemy iść na Kłajpedę!”, „Niech żyje polska Litwa!”, „Idziemy z armią narodową na Litwę!”, „Naród z armią na Litwę!”. Manifestacja została zakończona na placu Wolności krótkim przemówieniem, po czym manifestanci odśpiewali „Hymn Młodych”, „Pieśń hojową” i „Nie rzucim ziemi”.

Samorządna ta manifestacja wywołała potężne wrażenie.

Żydowski turniej szachowy w Łodzi

Łódź, 16. 3. Jak donosi prasa żydowska, w dniu 20 bm. nastąpi w Łodzi otwarcie międzynarodowego turnieju szachowego, zorganizowanego przez żydowskie towarzystwo zwolenników gry szachowej w Łodzi z okazji 35-lecia swego istnienia.

Protoktorat nad turniejem objął minister spraw zagranicznych Beck. Prezesem komitetu organizacyjnego został wybrany Maks Kohn, żydowski milioner i współwłaściciel Widzewskiej Manufaktury. W turnieju mają wziąć udział szachiści żydowscy z wielu krajów.

Narada na Zamku

Warszawa. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych odbyła się na Zamku narada z udziałem Prezydenta R. P., marszałka Śmigłego Ryzdy, premiera Składkowskiego, wicepremiera Kwiatkowskiego i ministra spraw zagranicznych Becka, który wrócił w południe z zagranicy. Przedmiotem narady — jak utrzymują — były zagadnienia z dziedziny międzynarodowej na tle ostatnich wydarzeń. (w)

Strajk w przemyśle dzianym trwa

Wznowiona akcja fryzjerów — Czy dojdzie do strajku woźniców?

Łódź, 16. 3. — W dniu wczorajszym ponownie odbyła się konferencja w sprawie zawarcia układu zbiorowego dla robotników w przemyśle dzianym fantazyjnym. Robotnicy ci od trzech dni strajkują.

Przemysłowcy zgodzili się na podwyższenie płacy dziennej do 7 złotych, gdy natomiast żądania robotników wynoszą 9 złotych na dniówkę. Wobec niemożności uzyskania porozumienia konferencję przerwano do 17 bm., kiedy to obie strony mają udzielić odpowiedzi na kompromisowe propozycje inspektora pracy.

Strajk nadal jest kontynuowany.

Fryzjerzy wznowili akcję o zawarcie układu zbiorowego. Na poniedziałek dnia 21 bm. zwołana została w inspektoracie pracy ponowna konferen-

cja obustronna celem omówienia warunków na jakich może być zawarty układ zbiorowy.

W zatargu z woźnicami rokowania zostają podjęte na nowo. Na 17 bm. zwołana została konferencja obustronna, przy czym na odbyłym posiedzeniu zarządu i komisji strajkowej postanowiono, że w razie nieosiągnięcia porozumienia na tej nowej konferencji w poniedziałek dnia 21 bm. odbędzie się nowe posiedzenie, które ustali termin strajku i poda poufnie do wiadomości członków tak, że strajk podjęty zostanie niespodziewanie.

W związku ze strajkiem szoferów, który trwa w dalszym ciągu ponowna konferencja wyznaczona została na dzień 20 bm.

Plaga żydowskiego handlu domokrażno-ulicznego

Żydowscy handelesi oszukują skarb państwa i społeczeństwa

Łódź, 16. 3. Plaga żydowskiego handlu domokrażnego i ulicznego w Łodzi jest szczególnie dotkliwa. Żydowski domokrażca wciska się bezczelnie do chrześcijańskich domów i mieszkań próbując się pozbyć swego tandetnego towaru.

Żydowski wózek z jabłkami

Natętno żydowskie występuje w jaskrawych formach. Żyd dostawczy się do mieszkania po prostu nie chce go opuścić, jeśli zorientuje się, że istnieje pewna możliwość sprzedaży.

Rzecz jasna, że żydowski domokrażca wykorzystuje w pełni każdą okazję, aby kupującego oszukać i okpić.

Tak jak domy roją się od żydowskich handlarzy domokrażnych, tak znów ulice łódzkie, bramy kamienie pełne są żydowskich handlarzy ulicznych.

Żydowski handlarz uliczny, to nie tylko ten sprzedawca owoców czy handlujący krawatami, ale to także ten, który szepcze przechodniom do ucha: — Kamienie do zapalniczek! Pióro wieczne! Zegarek!

Czy ci żydowscy handlarze domokrażni i uliczni posiadają patenty — należy w to wątpić. Przeważnie tak jest, że handlarz tego typu nie opłaca żadnych podatków ani na rzecz państwa, ani na rzecz miasta.

W interesie zatem państwa, miasta i społeczeństwa winny odpowiednie władze wszcząć energiczną walkę z nielegalnym żydowskim handlem ulicznym i domokrażnym. Chrześcijańskie organizacje kupieckie domagają się tego przy każdej okazji w trosce o interes państwa i społeczeństwa. (w)

Zabił towarzysza w celi więziennej

Sąd skazał zabójcę na 3 lata więzienia i po odbyciu kary na zamknięcie w Koronowie

Łódź, 16. 3. Przed Sądem Okręgowym w Łodzi odpowiadał w dniu wczorajszym Henryk Wałęcki, poprzednio siedmiokrotnie karany za różne przestępstwa. Wałęcki w kwietniu 1937 r. odbywał karę w więzieniu w Łęczycy i przebywał w celi wraz z innymi więźniami, wśród których był Władysław Zymsz.

Dnia 3 kwietnia 1937 r. po wieczornym apelu w celi doszło do gwałtownej sprzeczki w ciemności. W pewnej chwili nastąpił loskot. Gdy nadeszła straż więzienna i zapaliła światła, zastała na podłodze z rozbitym czaszką Zymsza, który wkrótce zmarł.

Badany Wałęcki wyjaśnił, że między nim a Zymszem doszło do sprzecz-

ki. Zymsz jakoby wyrażał się obelżywie o jego narzeczonej, a następnie uderzył go szczotką, wobec czego on chwycił stół więzienny i potężnym ciosem powalił Zymsza na podłogę.

Po wdrożeniu dochodzenia Wałęcki symulował obłąd. Zbadany w szpitalu dla umysłowo chorych w Tworkach uznany został za symulanta. Na rozprawie w dalszym ciągu udawał wariata, chociaż ponowne badania lekarzy psychiatrów potwierdziły, że jest zdrow na umyśle.

Sąd Okręgowy w Łodzi skazał 32-letniego Henryka Wałęckiego na trzy lata więzienia, a po odbyciu kary na osadzenie w zakładzie dla niepoprawnych przestępców w Koronowie.

Marzec
17
Czwartek

Kalendarz rzym.-kat.
Czwartek: Gertruda p.
Piątek: Cyryl jerozolimski

Kalendarz słowiański
Czwartek: Zbigniew
Piątek: Boguchwał
Słońca: wschód 6,04
zachód 17,59

Długość dnia 11 g. 55 min.
Księżyc: wschód 19,58, zachód 6,03
Faza: 1 dzień po pełni

Zebranie Str. Narodowego w Łodzi

W niedzielę 20 bm. o godz. 17 odbędzie się w sali Towarzystwa śpiewaczego przy ulicy Piotrkowskiej 243 urzędowe zebranie członków Stronnictwa Narodowego, na którym referat pt. „Jan Ludwik Popławski twórca ruchu

wszepolskiego“ wygłosi mgr Nowosad ze Lwowa.

W piątek dnia 18 bm. o godz. 20 w sali przy ul. Bandurskiego 9-11 odbędzie się ogólne zebranie członkowskie „Pracy Polskiej“ z referatem na temat „Robotnik w ustroju narodowym“.

Adres redakcji i administracji w Łodzi
Piotrkowska 91

NOCNY DYŻUR APTEK

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Sadowska-Dancerowa, Zgierska 63, Groszkowski, 11 Listopada 15, Karlin (Zyd), Piłsudskiego 54, Rembieliński, Andrzejka 28, Chadzyńska, Piotrkowska 165, Antoniewicz, Pabianicka 56 i Unie-szowski, Dąbrowska 24a.

Pogotowie miejskie 102-90.
Pogotowie P. C. K. 102-40.
Pogotowie Ubezpieczalni 208-10.
Straż ogniowa 8.

TEATRY

Teatr Polski — „Galazka rozmarynu”.
Teatr Kameralny — „Figle Skapena”.
Teatr Popularny — „Oj mężczyźni, mężczyźni”.

KINA

Capitol — „Huragan”.
Corso — „Cień Szanghaju” i „Mile złego poczekał”.
Ikar — „Zaginione miasto” i „Bolek i Lolek”.
Metro — „Tajny agent”.
Mimosa — „Niedorajda”.
Oświatowy-Słońce — „Gdy kwitną bzy” i „Dzieci ulicy”.
Palace — „Dziewczyna z temperamentem”.
Przedwiośnie — „Robert i Bertrand”.
Rialto — „Błękitna żaloga”.
Stylowy — „Zielony sygnał”.

Z ŻYCIA ORGANIZACYJ

Ze Zw. Zaw. Pracowników Gastronomiczno-Hotelowych „Praca Polska” w Łodzi. Zorganizowany na terenie Łodzi Zw. Zaw. Pracowników Gastronomiczno-Hotelowych „Praca Polska” przyjmuje do swych szeregów: kelnerów fachowców, kuchmistrzów i wszystkich pracowników z zakładów gastronomiczno-hotelowych, wyznania chrześcijańskiego, obywateli polskich.

Związek ma siedzibę przy ul. Bandurskiego 9/11, tel. 262-88, godziny urzędowania od 11-ej do 14-ej codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt).

Związek posiada następujące działy: kelnerów, kuchmistrzów, kawiarek, bufetowych, oraz dział obsługi hotelowej.

Przy Związku mieści się Biuro Pośrednictwa Pracy.

Z Tow. Opieki nad Zwierzętami. Sztuczne gniazdko po cenie kosztu są do nabycia w kancelarii Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami, ul. Piotrkowska N. 109, codziennie od 11-14 i od 17-19, a w soboty od 11-14.

KRONIKA MIEJSCOWA

Remont kiosków ulicznych. Władze miejskie zarządziły obecnie kontrolę kiosków ulicznych, które muszą być następnie wyremontowane i doprowadzone do estetycznego wyglądu. Wiele kiosków, ustawionych na ulicach naszego miasta, znajduje się w stanie wprost niechlujnym i szpeci wygląd ulicy, toteż zarządzenie remontu stało się konieczne. Kioski, które wskutek swych rozmiarów, nieodpowiedniej budowy, lub też wyglądu nie mogą być nadal utrzymywane zostaną z polecenia władz usunięte całkowicie.

18 bm. nastąpi uruchomienie targowiska na Placu Boernera. Przebudowany gruntownie Plac Boernera uruchomiony zostanie w dniu 18 bm. Skraj placu równoległy do ul. Żeromskiego zajmą hurtownicy bez straganów, które zastąpione zostaną swego rodzaju ładami w formie niskich ław. Pozostały teren placu oddany zostanie kupcom straganowym.

Zapomogi dla starców i kalek. W miesiącu lutym rb. wypłacono ogółem 2071 starcom i kalekom zapomogi specjalne. Zapomogi takie otrzymało 2422 rodziny — przeważnie matki z dziećmi. Razem w rodzinach tych było 8044 osoby. Na wynajem mieszkań i na komorne udzielono zapomóg 61 rodzinom. Na koszt podróży do miejsc zatrudnienia wypłacono zasiłek w miesiącu lutym rb. ogółem 56 osobom najbardziej potrzebującym. W czasie tym wydano odczyty 485 sztuk 10 dzieciom i 9 osobom dorosłym.

W Miejskich Domach Wychowawczych. W I Domu Wychowawczym dla Niemowląt w miesiącu lutym przebywało ogółem 156 niemowląt, oddano pod opiekę prawną opiekunom — 16, a w tej liczbie rodzicom 5 niemowląt.

Na wychowanie do rodzin zastępczych skierowano 3 dzieci, do zakładów wychowawczych 5 i do szpitali skierowano 3 dzieci.

Żyd dorobił się na nadużyciach kolejowych

Trzeci dzień sensacyjnego procesu w Łodzi

Łódź, 16. 3. — W trzecim dniu procesu przeciwko byłemu naczelnikowi wydziału drogowo-kolejowego inż. Eugeniuszowi Dąbrowskiemu i innym Sąd Okręgowy w Łodzi zbadal 15 świadków.

Spośród zbadanych pewne ciekawsze szczegóły wniósł świadek Stanisław Fiutkowski, właściciel fabryki pługów w Końskich. Fiutkowski opowiadał, że Żyd Millner (oskarżony) z Końskich, sprzedawał szyny kolejowe zużyte po cenach niższych niż inni.

Fiutkowskiego polecił na kolei Lejbuś Millner, który powszechnie uchodził za wielce wziętego wśród dygnitarzy kolejowych.

Później Millner dorobił się majątku i założył konkurencyjną fabrykę wyrobów żelaznych, które sprzedawał po cenach niższych, bo mógł uczynić to, mając tańszy materiał. Pozostali świadkowie nie nowego do sprawy nie wnieśli.

Sąd przerwał rozprawę do dnia dzisiejszego.

Szajka fałszerzy pieniędzy przed sądem

Surowe kary na przestępców

Łódź, 16. 3. — Dnia 20 grudnia 1937 roku w składzie Jakuba Świązka w Babianicach zatrzymano Kazimierę Dworzańską, gdy przy kupnie artykułów zamierzała puścić w obieg fałszywą monetę pięciozłotową. Przeprowadzona w mieszkaniu rodziny Dworzańskich rewizja doprowadziła do znalezienia kilkunastu fałszywych monet dwu i pięciozłotowych.

Dochodzenia ustaliły, że Jan Pawlak poprzednio już karany za puszczenie fałszyfikatów w obieg, dostarczył rulon monet Janowi Dworzańskiemu. Ten wspólnie z matką Michaliną, bratem Józefem, siostrami Wandą i Kazimierą oraz niejakim Zygmuntem Nie-

zwodą wydawali monety podczas kupna różnych artykułów.

Wszystkich zatrzymano i zasiedli oni wczoraj na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym w Łodzi, który po rozpoznaniu sprawy ogłosił wyrok, na mocy którego Jan Pawlak skazany został na cztery lata więzienia, 24-letni Jan Dworzański na dwa lata, 19-letni Józef Dworzański na półtora roku, 61-letnia Michalina Dworzańska i 25-letnia Wanda Dworzańska oraz 18-letni Zygmunt Niezwoda po roku więzienia z zawieszeniem wykonania kary.

17-letnia Kazimiera Dworzańska skazana została na zamknięcie w domu poprawczym dla nieletnich z zawieszeniem kary.

Ułatwić warunki życia masom robotniczym

Oplakany stan przedmieść łódzkich — Jaki powinien być punkt wyjścia do prac nad podniesieniem kultury Łodzi?

Łódź, 16. 3. — Przedmieścia ciągle jeszcze traktowane są po macoszemu przez Zarząd Miejski. A przecież na peryferiach miasta skupia się przede wszystkim ludność robotnicza, która winna być otaczana jak najtroskliwszą opieką. Jakże ogromnie utrudnione jest życie, kiedy się mieszka przy ulicy nie posiadającej uporządkowanej nawierzchni. W takich warunkach stosunkowo nieliczne są dni, kiedy przejść można jezdnię swojej ulicy „suchą nogą”. Z reguły brnąć trzeba

przez błotnisty, rozmokły grunt, czy to idąc do pracy czy też wracając do domu.

Dzielnica Radogoszcz choćby obfituje w ulice, które poza nazwą nie posiadają żadnych cech, które by pozwoliły zaliczyć je do rzędu ulic. Weźmy na przykład ulicę Sadową. Jest on w gorszym stanie, aniżeli najprostsza droga wiejska. Ulica Sadowa nie posiada nawet bocznych rowków ściekowych, do których mogłaby spływać woda gromadząca się na samej jezdni. W po-

Charakterystyczne są dane, dotyczące pochodzenia dzieci. Dzieci służby domowej zarejestrowano 87, dzieci niewiadomego pochodzenia 69. Są to podrutki. Dzieci, posiadających rodziców, było 2, dzieci wdów — 1, dzieci, posiadających tylko matkę, a ojca nieznanego — 88.

Charakterystyczny wypadek na poczcie łódzkiej. W tych dniach w późnych godzinach wieczornych, po zamknięciu wszystkich biur w głównym urzędzie pocztowym, do naczelnika poczty p. Mandeckiego zgłosiło się 17 interesentów Żydów, oświadczając, że ze względu na zamknięcie biur nie mają możliwości przekazania należności podatkowych.

„Poczcwi” interesanci zaznaczyli przy tym, że jeśli zaraz nie wpłacą tych należności, skarb państwa może być uszkodzony, gdyż właśnie upływa ostatni dzień płatności. P. naczelnik Mandeckie, nie namyślając się długo, zatelefonował do swego podwładnego kierownika p. Józwiaka, polecając mu natychmiastowe załatwienie Żydów.

W kilka minut później weszli do wewnątrz. Opieszalszych płatników żydowskich z polecenia naczelnika musieli załatwić pomimo zakończenia służby następujący urzędnicy: Feliks Józwiak, kierownik, Wacław Kutrosińska, kontrolerka, Janina Ptasińska, Eugenia Zdzienicka, Maria Tomczakówna, Stanisława Wrzeszczyńska i woźny.

Załatwianie spóźnionych interesentów żydowskich przeciągało się do godz. 24-tej, przy czym kontrolę spełniał osobiście p. nac. Mandeckie. Na odchodne każdy z Żydów musiał „ofiarować” po 1 zł na rzecz P. P. W., przy czym „ofiary” zbierał woźny.

ZE ŚWIATA PRACY

Wznowienie robót kanalizacyjnych. W chwili obecnej Przedsiębiorstwo Miejskie Kanalizacja i Wodociągi czyni przygotowania do wznowienia tegorocznych robót. Przeprowadza się wywózkę materiałów na poszczególne odcinki robót oraz czyni przygotowania gospodarcze.

Uruchomienie robót nastąpi po świętach Wielkanocy, około 20 kwietnia.

Wypłata zasiłków. Według danych statystycznych Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Łodzi w okresie od 21. II. do 5. III. 1938 r. wypłacono zasiłki ustawowe 27,254 bezrobotnym.

W wyżej wskazanym okresie zarejestrowano 838 nowozgłoszonych, zdjęto zaś z ewidencji pobierających zasiłki 4605 bezrobotnych na skutek skierowania do pracy zarobkowej, względnie z powodu całkowitego wyczerpania przysługujących im świadczeń.

DZIEŃ W ŁODZI

— Stanisław Jabłoński (Adwokacka 7) w bramie domu przy ul. Andrzejka 43 w celach

Fragment ul. Dzikiej i ul. Sadowej

dobnym stanie znajduje się ul. Dzika.

Wskazaliśmy dla przykładu na dwie ulice dzielnicy Radogoszcz. Takich ulic na Radogoszczu jest więcej. Zwrociliśmy przy tym uwagę na ulice zupełnie pozbawione zabrukowanej, choćby najprostszej jezdni i chodników. Trzeba jednak pamiętać, że i ulice o brukowanej nawierzchni pozostawiają bardzo wiele do życzenia.

Mające być podobno jeszcze w tym miesiącu rozpoczęte roboty sezonowe winny uwzględnić w swym planie uporządkowanie, choćby z grubsza, ulic naszych przedmieść.

Wiele się dziś mówi u nas o konieczności kulturalnego podniesienia Łodzi. Naszym zdaniem trzeba rozpocząć te poczynania od stworzenia jej społeczeństwu, szerokim masom robotniczym choćby najprymitywniejszych kulturalnych warunków życia.

Zarząd Miejski Łodzi, miasta o przewadze ludności robotniczej, winien uważać za jeden ze swych głównych obowiązków dbałość o polepszenie doli mas robotniczych, o ułatwienie im warunków życia. (W)

Najazd Żydów na Łódź

Łódź, 16. 3. W pierwszej połowie marca rb. wyjechało do Warszawy, a stamtąd w dalszą drogę do Palestyny, 212 Żydów z Łodzi i najbliższych okolic. Emigranci żydowscy rekrutowali się wyłącznie niemal spośród rzemieślników i tych, którzy ukończyli specjalne kursy rolnicze i ogrodnicze.

Tymczasem wskutek zmian w Austrii w bież. tygodniu powróciło do Łodzi ponad 800 Żydów, obywateli polskich, a jak nas informują w najbliższym czasie ma przybyć jeszcze ponad 1000 Żydów, z czego połowa, nie posiadających obywatelstwa polskiego.

W jaki sposób Żydzi obey przedostają się do Polski — nie wiadomo.

samobójczych zatruł się kroplami śmiertelnymi. Desperata liczącego 18 lat przewieziono do szpitala. Powodem zamachu były nieporozumienia rodzinne.

— Na posesji przy ul. Waryńskiego 14 w czasie sprzeczki właściciel tego domu Chłopecki pchnął lokatora Józefa Zalewskiego tak sibi, iż Zalewski padając złamał nogę i przewieziony został do lecznicy. Chłopeckiego pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

— 27-letni Antoni Dybalski (Pierackiego 106 Kady) przy zbiegu ulic Legionów i Al. Kościuszki najechnany został przez wóz i odniósł ciężkie obrażenia jamy brzusznej. Pogotowie odwiozło rannego do szpitala.

— Na ul. Obornickiej 3 pokasany został przez psa 13-letni syn lokatora Marian Graczyk odnosząc rany szarpane pośladków i obu nóg. Rannemu udzielił pomocy lekarz pogotowia.

— Ze składu drzewa firmy Silwars przy st. Chojny skradziono kilkadziesiąt słupów debowych wartości 300 zł.

— Z kancelarii Gimnazjum Żeromskiego Kupców m. Łodzi (Narutowicza 68) skradzione kasetki zawierające 500 zł w gotówce. Kasetkę porzuconą po opróżnieniu znaleziono na podwórzu.

— Stanisław Fajkowski (Felszyńskiego 12), zmeldował, że syn jego 13-letni Jerzy zbiegł z domu 5 marca rb i nie wrócił więcej.

— W mieszkaniu swym przy ul. Przejazd 23 usiłowała pozbawić się życia przez zażycie większej dozy spirytusu skażonego 26-letnia Irena Tajchert, pracownica w barze. Desperatce udzielił pomocy wezwany lekarz pogotowia. Powodów zamachu nie ustalono.

Prenumerata miesięczna (7 wydań tygodniowo), z odbiorem w agenturach 2,35 zł. Za odosłaniem do domu odpowiednia dopłata. Na pocztach i u listonoszów miesięcznie 2,34 zł kwartalnie 7.— Poczta przyjmuje zamówienia tylko na 6 wydań tygodniowo (bez poniedziałkowego). — Pod opaską w Polsce 2.— z m. e. e. c. z. N. k. l. i. c. z. o. n. k. Drukarnia Polska. Spółka Akcyjna. Poznań, św. Marcin 70. Reklamów niezamówionych reklama nie zwraca.

Centrala Poznań, św. Marcin 70. P. K. O. Poznań 200 149. Telefony centrali: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po godz. 19 oraz w niedziele i święta: 40-72, 14-76, 33-07. Redaktor odpowiedzialny Jan Płazak z Poznania. Za wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Władysław Maciąg, Łódź, Piotrkowska 21. — Za ogłoszenia i rekl. my: Anton Leśmiewicz z Poznania. Nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonej numerów lud odeszkodowania.

L. Jasiński

poleca w swoich składach prowadzonych od 1870 roku
 w Łodzi, ul. św. Andrzeja nr 10 — Telefon 168-56
 w Łęczycy, ul. Poznańska nr 30 — Telefon nr 125

Pierwszej jakości Nasiona roślin, traw, drzew, warzywne kwiatów — **Cebulki i kłącze** kwiatowe — **Narzędzia** przyrządy ogrodniczo pszczelnicze. — **Nawozy** organiczne sztuczne (pomocnicze) dla celów ogrodniczych. — **Preparaty** i środki chemiczne, owado i grzybobójcze.

CENNIKI ROZSYŁAMY BEZPŁATNIE
 n 7121

KRAWATY i BIELIZNĘ TRYKOTOWĄ
 w dużym wyborze polecamy na sezon P. T. Kupcom

Wytwórnia Krawatów i Bielizny
 Wilmański i Krzemieński — Łódź, ul. Piotrkowska 79
 n 5794

Zakład krawiecki W. OLEKSIEWICZ
 14164 ŁÓDŹ, Sanocka 14, tel. 189-65

Materiały ze znanych fabryk bielskich i tomaszowskich na składzie
 Dojazd tramwajem podmiejskim II przystanek od pl. Reymonta

MYDŁO i PROSZKI
 NAJTANIEJ ZAKUPISZ
 w MYDLARNI JEZYCKIEJ
POZNAŃ, DĄBROWSKIEGO 49-b
 35 771 — OFERTY NA ZADANIE

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tym 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 923, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.
 Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10,30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9,30.

1. DOMY-PARCELE

Dom
 2 mieszkania, ogród, chlew, miasto powiatowe sprzedam, cena według umowy. Oferty Oredownik Poznań zd 93 240

Dom
 piętrowy nowy 4 lokatorów 13 500 wplaty 7 000.— przy tramwaju. Bloch, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 15 — 5. zd 94 210

Dom
 nowy piekarnia, restauracja, sala, kolonialka, gospodarczymi zabudowaniami, cena 14 000. Wojtkowski, Poznań, Kwiatowa 5, m. 2. zd 94 320

Willa
 kryta dachówka, bezstemplowa, pięknie zbudowana, mieszkanie komfortowe, objęcie 25 000, dochód 3 700. Wędzickowski, Poznań, Piekary 11. zd 94 355

Willka
 3 pokoje, kuchnia, 5 mórg buraczane, blisko Jarocina tanio 5 300 Otręba, Jarocin, Kilińskiego 2. zd 93 548

Wille
 Poznaniu za 13 750.— wplaty 10 tys., reszta 16 lat, sprzedaję pilna Oferty Oredownik, Poznań zd 93 657

Wykonuję
 prace murarsko-ciesielskie, rysunki, kosztorysy, przyjmuję kierownictwo robót, Maczka, Września-Ostiede, tel. 142. n 7 667

Dom
 niewykończony sprzedam, do wykończenia potrzeba 8 000. Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 94 073

Sprzedam
 parcele ponad 800 mtr. poczetek Debes, 3 minuty od tramwaju. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 140

Dom
 sprzedam 3 500.—, 1/2 morgi ogrodu Głowniec. Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 94 117

Puszczykówo
 willa 4 pokoje kuchnia nowa — wolny stempel 6 700.— bez długu sprzedam Władysław Kleiber, Mosina. zd 94 110

Dom
 nowy, pięciopokojowy, 4 morgi pszennej, szosie, stacji, Poznania emeryta, ogrodnika 3 800.— Bartkowiak, Dopiewo, Poznań zd 94 222

2. PIENIĄDZ

Wspólnika
 do młyna czynnego lub nie, gotówki 3 tys. Oferty Oredownik, Poznań zd 93 694
 Spis zapowiedzi nr 19/38

8.500
 poszukuję na 1 hipotekę, dam 100 miesięcznie. Adres Oredownik, Poznań zd 94 158

6. OŻENKI

Kawaler
 lat 32, szuka żony blondynki do lat 30. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 100

7. SPRZEDAŻE

Sprzedam
 dom z piekarnią urządzenie piekarnicze, wylazki, Zgłoszenia Oredownik, Fabianiec, n 8191

Sprzedam
 skład nabiału, owoców w ruchliwym punkcie korzystnie z powodu wyjazdu. Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 94 216

Kolonialkę
 oddam za cenę 600 zł z powodu stosunków rodzinnych, okolice Poznania, Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 94 094

Gospodarstwo
 63 morgi przy Poznaniu, ziemia pszenna. Zgłoszenia Borowiak, Poznań, Górczyn, ul. Stęszewska nr 28. zd 94 103

Cukiernię
 sprzedam bez konkurencji, powód stosunki rodzinne. Konin, 3 Maja 30 b. zd 92 931

Korzystnie
 sprzedam siewnik 1/4 m i 1/4 m, siewczarkę, manesz, parownik 2 1/2 ctr., siewnik do sztucznego nawoju, sortownik do zboża i młocarnie M. Szmidt, Tarnowo Podgórne, pow. Poznań zd 94 130

Bilard
 automatyczny jak nowy tanio sprzedam (500 gier), Hetmanowski, Trzebaw, poczta Stęszew. zd 94 118

Maszynę
 parowa komplet 60 konna sprzedam 3 500.— zł. Zgłoszenia do Oredownika, Poznań zd 94 112

92
 morgi pszennej, zabudowanie maszyn, inwentarzami 18 000.— wplaty 10 000.— amortyzacja. — Bloch, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 15 — 5. zd 94 239

Pieczyno
 kolonialka dziennie 200 chleba 500 bułek, nabiał sprzedam. — Adres Poznań, Strzelecka 8, warsztat szewski. zd 94 278

Piekarnię
 w biegu tanio oddam, Pilne! Informacje: Ignacy Owoc, Poznań, Górna Wilda 88. zd 93 771

Meble
 zotowe do jadalni, sypialni, gabinetów do nabycia: Jan Beck, wyrob. mebli artystycznych, Biała, Seeligera 8. n 8282

Skład
 kompletnym urządzeniem branży wino - kolonialnej, centrum Kalisz, tania oddam, Kalisz, plac 11 Listopada 10. zd 88 821

Reprezentacja
Motocykl
 Phänomen — Hecker — Triumph — motorem Sachsa. — Swiatlo elektryczne. Rejestra-cja jak rower tanio sprzedaje

Wul. Gum
 Poznań Wielkie Garbary 8 Pz 2 560-1-50.133-4

Zakład
 fryzjerski zaprowadzony głównej ulicy 750.— dzierżawa 35.— bez mieszkania sprzedam. Adres Oredownik, Poznań zd 93 417

Kilka
 dobrych **pianin** używanych sprzedam korzystnie Centralny Magazyn Pianin, Poznań, Pierackiego 11. n 7024

Maszynę siodlarską
 mało używaną, jak nową sprzedam. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 146

5 lat gwarancji
Rower
 dla każdego po cenie fabrycznej wprost z Poznania przy wytwórni rowerów

B-ci Nowaczyk,
 Poznań, Górna Wilda 30. Zadać prospekt wysylamy na całą Polskę. nr 75415

Dom
 nowy, pokój kuchnia, ogród bez długu 1 800.— powód wyjazd — Francja, sprzedaję spieszenie Kleiber, Mosina. zd 94 111

Kolonialno-
 spożywczy sklep, zaprowadzony, miejsce prowincjonalnym, rynku wartości 4 000.— powodu ożenku 2 000. Oferty Oredownik, Poznań zd 93 899

Skład
 tow. krótkich, galanterii, blawatow. sprzedam, centrum spieszenie z powodu stosunków rodzinnych. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 336

Gościniec
 pełnym wyszynkiem, kolonialka, rzędnictwo, bez koni, urenacji, budynki maszynowe, dom 7 ubikacji, sala, 7 mórg buraczanej, blisko Jarocina, tanio 13 000.— Zgłoszenia Otręba, Jarocin, Kilińskiego 2. zd 94 333

Kolonialke
 towarem, magiel, trzypokojowe, kuchnia, dzierżawa 90.— cena 2 200.— sprzedaję Wojtkowski, Poznań, Kwiatowa 5 — 2. zd 94 321

1 400.—
 kolonialke prosperująca, urządzeniem towarem, magiel, mieszkaniami dwupokojowym, ruchliwej ulicy korzystnie sprzedam. Adres Oredownik, Poznań zd 94 262

Krzaczki
 agrestu dwuletnie, szyski rabarbaru i piwonie poleca Kordus, Przemysław, poczta Swadzim, powiat Poznań. zd 94 950

10. MAJĄTKI

55
 pszennej, 7 łaki, zabudowania maszynowe, kompletnym inwentarzami, szosie, Poznania, 7 500.— reszta amortyzacja, Bartkowiak, Dopiewo. Poznań. zd 94 220

Majątki
 resztówki, gospodarstwa, dzierżawy, oświadczenia, zbadane każdej wielkości różnej cenie, wplacie, Adamski, Poznań, Plac Nowomiejski 6 a. zd 94 261

Prywatne
 30. ziemi pszennej budynki dobre inwentarzami, cena 7 500.— wplaty 3 000.— Szymala, Września, Miłostawska 2. zd 94 064

Prywatne
 70 tylko pszennej 6 stawów rybnych, budynki maszyn, inwentarzami 17 000.— Szymala, Września, Miłostawska 2. zd 94 065

11. KUPNA

Samochód
 podwozie lub reklamówkę kupię. Oferty z podaniem marki, litrażu itp. Oredownik, Łódź, pod „Okazja”. n 8130

Żelazo
 użytkowe, lom, metale, butelki kupuję, plac najwyższe ceny Kościński, Poznań, Polna 30, telefon 63-79. zd 93 939

Aspirator
 filter ssący 40 rekawowy, cylinder granitowy stony głowy elewatora Paddy-auslöser, suszarnie, w dobrym stanie kupię. Zgłoszenia do Oredownika, Poznań zd 94 113

18. DZIERŻAWY

Wydzierżawie
 plac 600 m² na kiosk korzystne położenie. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 159

Poszukuje
 dzierżawy ewentl. kupia wyszynku wódek w mieście. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 332

Wydzierżawie
 ogród warzywny - owocowy z mieszkaniami od zaraz, blisko powiatowego miasta. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 94 331

23. ROZMAITE

Oddam
 dziecko na własne za jednorazowym wynagrodzeniem, podać cenę. Oferty Oredownik, Poznań zd 94 139

26. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce wliczamy po jednej trzeciej cenę drobnych.

b) Inni

Były urzędnik
 państwowy narodowiec z licznym doświadczeniem, biegły w sprawach biurowych, sumienny, uczciwy — przyjmie jakakolwiek posadę, — Łaskawe zgłoszenia do Kuriera Poznańskiego zd 93 588-9

programy radiowe

OGÓLNOPOLSKIE

Piątek, 18 marca.

6.15 aud. poranne; 11.15 audycja dla szkół: „Dom ludowy w Deblicach” — stuchowski; 11.40 Moniuszko: Fragn. z op. „Halca” (płyty); 11.57 sygnał czasu; 12.03 audycja południowa; 15.30 wiad. gospodarcze; 15.45 „Od szybki z okna do szklanych domów” — pog. dla dzieci; 16.00 rozmowa z chórami; 16.15 koncert ork. wojskowej; 16.50 pog. aktualna; 17.00 „Zwiedzamy ośrodki zdrowia” — felleton; 17.15 nasze pieśni — w wyk. H. Zboińskiej-Ruszkowskiej; 17.50 przegląd wydawnictw; 18.00 komunikat śniegowy i sport; 18.10 polskie tańce w obec. muzyce baletowej (płyty); 18.30 program; 18.35 audycja dla wsi; 1. Uprawa cykorii i żywakostu; 2. Skrzynka rolnicza; 19.00 „Komedia XIX wieku: „Gazetka behotropu” Asnyka; 19.30 pieśni w wyk. Ak. Chóru Mieszkawców F. D. A.; 19.50 pog. akt.; 20.00 koncert sym. Ork. Filh. pod dyr. Ernesta Ansermeta i L. Krasner (skrz.); 1. Beethoven: Symfonia Es-dur — „Eroica”; 2. Alban Berg: Koncert skrzypcowy; 3. a) Wagner: Bachanalia z op. „Tannhäuser”; b) Ravel: Rapsodia hiszpańska. W przerwie o 21.00 dziennik i pog. aktualna, 22.50 ostatnie wiadomości.

KRAJOWE

Katowice — 11,40 płyty z War-

szawy; 13.00 koncert życzeń; 13.15 sonaty Beethovna — płyty; 14.25 wiad. bieżące; 14.33 giełda; 14.35 „Słowicze tony” — płyty; 18.10 sport; 18.15 koncert chóru z Łodzi; 18.40 poradnik sportowy; 18.45 „Gdy poseł Szafranek stał godzinami w parlamencie berlińskim” — odczyt; 18.55 program; 23.00 koncert muzyki poważnej — płyty.

Kraków — 11,40 z twórczości M. Karłowicza — płyty; 13,45 koncert muzyki polskiej — płyty; 14,45 wiad. bieżące; 14,50 tańce polskie — płyty; 15,25—15,30 lokalne wiadomości gospodarcze; 15,10 sport; 18,15 koncert chóru z Łodzi; 18,40 „Skrzynka ogólna”; 18,50 kilka informacji; 18,55 program; 23,00 muzyka salonowa — płyty.

Łódź — 11,40 lekkie utwory fortepianowe — płyty; 14,00 najpiękniejsze głosy kobiece i męskie — płyty; 15,10 utwory skrzypcowe w kobiecym wykonaniu — płyty; 15,27 giełda; 18,10 sport; 18,15 koncert chóru Państwowej Szkoły Handl. Żeńskiej; 18,40 pog. „Proszę pół czarnej (o kawie); 18,55 program; 23,00 muzyka salonowa i piosenki — płyty.

PROPONUJEMY LAMPOWICZOM

15.00 Berlin — Muzyka rozrywkowa. 16.00 Mediolan — Koncert chopinowski (tr. z Akademią św. Cecylii — w progr. 24 preludia). Lipsk — Koncert ork-

i chóru. Königswush. — Muzyka rozrywkowa. 17.10 Berlin — Utwory folk. J. Zarembskiego. 18.00 Hilversum II. — Muzyka lekka. Berlin — Dawne i nowe walce. Drottwich — Recital skrzyp. 18.10 Hamburg — Sonata F-dur na skrz. i fort. Beethovna. 18.25 Königswush. — Recital wioloncz. 18.30 Budapest — „Tristan i Izolda” op. Wagnera. 18.55 Radio - Romania — Sekstet Es-dur Beethovna. 19.05 Lahti — Koncert symf. 19.10 Kolonia — Koncert rozrywkowy. 19.15 Budapest — Koncert wymienny fiński - węgierski. 19.40 Tuliza — Ork. filhar. 20.00 Drottwich — „La Rondine” op. Pucciniego. Frankfurt — „Cyrulik sawilski” op. Rossiniego. 20.05 Ryga — Koncert symf. 20.30 Sottens — Koncert symf. (symfonia nr. 7 Beethovna, Bach, Schubert). 20.45 Tuliza — Muzyka rozrywkowa. 21.00 Mediolan — „Gwiazda filmowa” opt. Gilberta. Praga — Koncert ork. (Schubert, Haydn, Dwozrak). Rzym — Koncert symf. 21.05 Brno — Koncert ork. filhar. 21.30 Paris P.T.T. — Koncert symf. (Mozart, Rousset, Brahms). 22.00 Hilversum II. — Muzyka rozrywkowa. 22.15 Koncert ork. 22.30 Bruksela II. — Muzyka lekka. Königswusterhausen — Sonata g-moll Schuberta (skrz. i fort.). 23.00 Königswush. — Muzyka rozrywkowa. 23.15 Luksemburg — Muzyka kameralna. 24.00 Radio-Paris — Koncert nocny. Sztutgart — Melodie operetkowe i marsze. 0,15 Drottwich — Muzyka tańcowa.

Humor zagraniczny

Oświadczy grubasa.
 — Skoro mnie pani nie kocha, to proszę przynajmniej pomóc mi wstać. (M)
 („Guerin Meschino”, Mediolan).

Ogłoszenia 1-lamowy milimetr lub jego miejsce kosztuje: w zwyczajnych na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie redakcyjnej (4-lamowej) a) przy końcu części redakcyjnej 30 groszy, b) na stronie czwartej 50 groszy, c) na stronie drugiej 60 groszy, d) na stronie wiadomości lokalnych 1.— zł. Drobne ogłoszenia (najwyżej 100 słów, w tym 5 nagłówkowych) słowo nagłówkowe drukiem tłustym, 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. Ogłoszenia większe wśród drobnych poczynając od ostatniej strony, 1-lamowy milimetr 30 groszy. Ogłoszenia skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca — od poszczególnego wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10,30, a do wydań niedzielnych i świątecznych do godziny 9,30 rano. Ogłoszenia z poza Wielkopolski przyjmujemy do wydań bieżących do godz. 10, do wydań niedzielnych i świątecznych dnia poprzedniego do godz. 8. Za błędy drukarskie, które nie zniekształcają treści ogłoszenia, administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmujemy tylko za opłatą gotówką z góry. Konto w P. K. O. nr 200 149. Poczłowe konto rozrachunkowe Poznań 3. nr kartoteki 03.

SERCE MATKI

POWIEŚĆ Z FRANCUSKIEGO

227

Solange stała nieruchoma w pośrodku drogi, z okiem wlepionym w zamek. Nagle pochwyciła rękę Herminii.

— Wchodzi... widzę jakbym tam była. Patrzy, czy nikt jej nie śledzi. W tej chwili Herve powinien być w ogrodzie. Wirginia już przy nim, mówi z nim. Och mój drogi skarbie, już młodzieńiec teraz!

Okno otworzyło się i biały cień zarysował się pośród firanek. Matka i syn widzieli się z daleka. Przestrzeń ich dzieliła, lecz miłość wzajemna łączyła ich w tej chwili. I zasylali sobie pocałunki, pocałunki bez końca. Nie potrzebowali słów, aby się rozumieć. Rozumieli oboje serc swych niemą rozmowę. „Gdybyś wiedział, jak jestem nieszczęśliwa bez ciebie, mój skarbie. Nie mogę cię już widzieć, ani śmiać się, ani z tobą pogwarzyć, ani ucałować twej jasnej główki. Nie ma godziny w moim życiu, w której bym nie myślała o tobie”. I dziecko mówiło z swej strony.

„Och mamo, mamo i ja również jestem bardzo nieszczęśliwy. Zamykają mnie, więżą, nie dają pobiec ku tobie. Co wieczór imię twoje wymawiam w modlitwie i proszę Boga o to tylko, aby nam pozwolił być znowu razem, jak dawniej”.

Pozostali by tak długo, przypatrując się sobie, zasylając pocałunki z daleka, lecz zapewne szmer jakiś z pokoju strwożył Hervego. Biały cień zniknął i okno się zaraz zamknęło. Solange stała ciągle na tym samym miejscu, nieruchoma, z dziwnym ogniem w oczach, z rękami wyciągniętymi ku drogą rozproszoną wizji. Marzenie uleciało, a jednak czuła się szczęśliwą. Ten cień dziecka, dostrzeżony z daleka, starczył jej za rzeczywistość. Teraz mogła odejść i mogła rozpocząć znowu swoją krzyżową drogę. Powróciło jej trochę odwagi, a z nią dość siły na zniesienie nowych cierpień.

Dzień zapadał, noc schodziła z wolna z wyżyn pagórków lesistych. Pani Fosca zgadywała wszystkie myśli, dręcząc umysł Solange.

— Idźmy już, nalegała.
— Jeszcze chwilę — szepiała młoda kobieta.

Nie miała odwagi iść. Zdawało się jej, że gdy odejdzie, straci powtórnie dziecko. Nie mogła oderwać oczu od tego feudalnego zamku, zbyt obszernego więzienia dla tak małej istoty. Pani Fosca chwyciła Solange za ramię i siłą prawie zmusiła do wejścia do powozu. Konie ruszyły prędkim kłusem. Po upływie kilku minut, gdy Solange wyrwała poza siebie, zobaczyła już tylko cień niewyraźny, w którym mrok, niebo i zieloność drzew zlewały się z sobą. Wieczorem były z powrotem w Gerneaux.

W ciągu czterech czy pięciu dni następnym lekarz Meunier dostrzegł lekką zmianę w swej chorej. Cera była blada, oczy żywsze.

Herminia odgadywała wszystko, czego przyjaciółka nie chciała wypowiedzieć.

— O, rozumiem cię, moja biedna mała. Chciałabyś tam powrócić. Proszę cię, bądź rozsądną, jeżeli cię ujrzą w okolicach Lery, teściowa dowie się o obecności twej w kraju. Znasz tę kobietę, gotowa jest porwać Hervego na ręce i unieść go tak daleko, że nie odnalazłabyś go nigdy.

Solange spuściła głowę i milczała. Pociężające objawy, zauważone przez lekarza, zniknęły powoli. Po upływie kilku długich miesięcy choroba pogorszyła się jeszcze. Z każdym dniem Solange słabła coraz bardziej. Straciła apetyt. Lekarz Meunier wyznał, że wkrótce podtrzymywac ją będzie można tylko mlekiem. Majaczenia nocne powtarzały się coraz częściej. Pewnego rana pani Fosca przerażona odprowadziła lekarza na stronę:

— Proszę cię, doktorze, wyznaj mi prawdę.

— Niestety, pani, — odrzekł z gestem rozpaczliwym, — dość na nią popatrzeć.

— Dawales mi przecież nadzieję.

— I teraz ja mam, konary życia są tak potężne w kobiecie dwudziestoosmioletniej. Pani Croix-Saint-Luc zagrożona jest chorobą, wobec której na-

uka ludzka jest bez środków. Czuje się bezbronny, gdy znajduje się wobec przyczyn, wywołujących ją lub wzmagających.

— Więcej już stracona!
— Nie jeszcze. Wierzę silnie, że gwałtowne wzruszenie mogłoby chorobę odwrócić. Patrz pani, jak ta wybieczka do Lery dobrze wpłynęła. Na nieszczęście wzruszenie, którego pragnąłem, było zbyt krótkotrwałe.

Lzy płynęły pod twarzą Herminii. Czula, że tylko cud jakiś mógłby Solange ocalić, że patrzeć będzie na śmierć córki, jak patrzyła na śmierć matki.

— Wiesz, że silna jestem, doktorze, — rzekła. — Wolę wiedzieć wszystko. Co mam czynić?

— Czekać, pani.
— A jeżeli pewnego dnia ujrzę ją martwą?

— Jeżeli umrze, będzie to dla niej wielką ulgą. — rzekł lekarz tłumiąc westchnienie.

W kilka dni potem około południa Solange leżała na słońcu w ogrodzie. Pani Fosca śledząc przy niej czytała. Nagle hrabina położyła rękę na stronicy zaczętej i rzekła łagodnie:

— Mam prośbę do ciebie, moja droga.

— Jaką?
— Chciałabym widzieć opata Lenoir, proboszcza z Lery.

Pani Fosca przeraziła się.
— Co za myśl, moje dziecko, czy czujesz się tak słabą?

Blady uśmiech przemknął po wargach młodej kobiety.

— Czuję, że życie uchodzi ze mnie powoli, — szepnęła. — W sercu mam ranę otwartą, z której krew wypływa kroplami. Chciałabym bardzo widzieć opata Lenoir. Jest to święty starzec, którego kocham i szanuję. On dawał pierwszą komunię Hervemu. Chcę uprzedzić przyszłość i dać mu się poznać, jaka jestem, a później, gdy syn mój dorosnie, powie mu, że widywał mnie często w ostatnich chwilach życia. Napisz mu to wszystko, moja przyjaciółko. Poślij po niego jutro powóz. Powtarzam ci, to święty człowiek. Przychodzić będzie często, pewna jestem.

Solange nie myliła się. Zawezwany przez panią Fosca opat Lenoir nie wahał się ani chwili i przybył pomimo dużej odległości. Śledził on z dala dramat, który zlamal młodą hrabinę, łą-

czył w sobie pasterza z mężem jasnowidzącym; ceniąc wyższe przymioty i cnoty hrabiny-teściowej znał jej despotyczny charakter i wolę nieubłąganą.

Ze Solange zdolna była dopuścić się niekonsekwencji, tego był pewny; nie wierzył jednak, aby mogła wykroczyć przeciwko obowiązki.

Wizyta zrobiła tyle dobrego Solange, że pani Fosca prosiła, by opat wrócił. Przystał chętnie. Ułożono się, że powóz dwa razy tygodniowo zabiera go będzie z Lery po mszy rannej. Dzień przepędzi w Gerneaux, wieczorem odwiozą go do parafii. Trwało tak przez miesiąc. Nazajutrz już kapłan przejął się sympatią dla młodej kobiety, którą życie karało tak srodze.

Wyznała mu wszystko szczerze i otwarcie, jak gdyby klęczała przed trybunałem konfesjonalu. I miłość swoją dla Bertranda i walki i zwycięstwo, odniesione nad samą sobą. Poświęciła miłość kobiety dla miłości matki. I matka i kobieta były bez nadziei, bez pociechy. Bertrand był daleko, Herve daleko; miała umrzeć nie widząc ani jednego ani drugiego. Prosiła kapłana, by modlił się, by wstawił się za nią. Odmalowała mu wszystkie swoje cierpienia, wszystkie pokusy. Miała chęć pisać niekiedy do Bertranda: „Umieram, wróć”. Miała chęć pisać do teściowej: „Umieram, daj mi widzieć syna”.

Ksiądz opuszczał ją z sercem zlamany. Czym mógł pocieszyć tę nieszczęśliwą istotę? Modlił się o natchnienie do Boga i wówczas myśl pewna zakiełkowała w jego głowie. Pewnego wieczora przy końcu maja miał już pożegnać Solange, gdy nagle ozwał się:

— Miej nadzieję, córko moja. Modlić się będę o cud do Boga.

Nazajutrz rano pani Fosca weszła do pokoju Solange.

— Antonina przyjechała, — rzekła.

— Antonina?

— Tak, lecz nie sama.

Solange podniosła się na pół na łożu i wydała okrzyk.

— Bertrand! — zawołała.

— Tak, Bertrand. Powrócił! Wie, żeś chora. Chce cię widzieć.

— Bertrand! — rzekła powtórnie Solange. Uśmiech zajaśniał na jej twarzy, pomyślała, że Bóg jest dobry, kiedy pozwolił jej widzieć przynajmniej jedną z dwóch istot, które najbardziej kochała.

Bóg skruszył twarde serce

Spoczywając w wielkim fotelu dębowym z herbami na rogach, hrabina teściowa położyła książkę, gdy drzwi otworzyły się i weszła Ernestyna.

— Co ci powiedział ksiądz proboszcz?

— Ze uczyni zadość życzeniu pani hrabiny i zaraz nadejdzie.

Pani Croix-Saint-Luc wstała, opuściła swoje oratorium i skierowała się do pokoju Hervego. Dziecko siedziało przy oknie. Oczy jego przez uchyloną firanek błędziły po parku, lecz myśl chłopca była daleka. Od czasu, jak Ehrmann wydarł go matce, nie przestał myśleć o drogiej nieobecnej. W dziesiątym roku ten dzieciak rozważny poznał już cierpienia dorosłego człowieka. Nie czuł pociechy po szczęściu, które zabyło na chwilę i znikło. Gdzie była jego matka? W jakim nieznanym kraju lży lala? Ileż ona cierpieć musiała! Powstał w milczeniu na widok wchodzącej babki i podał jej czoło.

— Błdy jesteś Herve. Nie byłeś dość długo na przechadzce. Ksiądz pleban będzie dziś na obiedzie. Przysięg Ernestynę, ubierze cię.

— Dobrze, babciu.

Opat Lenoir przybył kilka minut przed siódmą. Obiad nie był wesoly. Po obiedzie ksiądz Lenoir rzekł do hrabiny:

— Pani Croix-Saint-Luc jest umierająca. Chciałaby widzieć swego syna. Radzę pani posłać go jej.

— Księżel!

— Jestem spowiednikiem twym, pani, jestem pasterzem tej gminy i mam straż nad duszami. Respekt, jaki mam dla pani, nie stanie na przeszkodzie w spełnieniu obowiązku. Utrzymują, że

przekraczasz pani prawo, nadane jej od społeczeństwa i natury. Synowa pani schodzi z tego świata. Upada nie tyle pod brzemieniem choroby, ile boleści, żeś matce odebrała jej dziecko. Nie możesz pani wzbronić matce pożegnać swego dziecka. Nie możesz być bez litości dla tej, którą Bóg wkrótce osądzi. Zaświadczyć mógłbym przed Bogiem, że kobieta, którą zwyciężyłaś, nie jest winna błędów, jakie jej zarzucają.

— Pozwól powiedzieć sobie księżu proboszczu, że są to sprawy rodzinne, że tytuł twój święty nie daje ci prawa do mieszania się do nich.

— Ależ ona umierająca, hrabino!

— Ha, to umrze źle, jak źle żyła.

— Pani jesteś nieubłagana.

— Jestem sprawiedliwa.

— Nie dodam nic i odejdę.

Hrabina teściowa nie odrzekła. Zadzwoiła, by wyprowadzono kapłana, pożegnała go zimnym skinieniem głowy.

Nazajutrz była sobota. Jak zwykle hrabina udała się na wysłuchanie mszy porannej. Po tej mszy spowiadała się, by przystąpić do komunii w niedzielę. Wierna tradycji swej rasy, dbała o to, aby dawać przykład i dlatego miała za spowiednika proboszcza swej parafii i każdej niedzieli przyjmowała Sakrament po wielkiej mszy w parafialnym kościele. Przykład, idący z góry, powinien był oddziaływać silnie na dusze wieśniaków. Jak zazwyczaj po skończeniu mszy św. opat Lenoir przywdziewał komżę i zamykał się w konfesjonale. Penitentka już nań czekała. Zaczynała swoją spowiedź, spowiedź niemal świętej, nie mającej sobie nic do zarzucenia. Alboż nie

spełniała wszystkich swych obowiązków? Była pobożną i miłosierną, dzięki jej szczodrości nie było biednych w okolicy, nie było cierpiącego, któremu by nie pospieszyła z pomocą. Oskarżała się chyba za te drobne grzechy, które bojaźliwe sumienie wyrzuca sobie narówni z błędami. Schylała już głowę, aby otrzymać rozgrzeszenie, gdy opat Lenoir rzekł jej:

— W stanie duszy, w jakim jesteś, nie mogę pozwolić ci przystąpić do świętego stołu.

— Odmawiasz, mój ojczu?

— Odmawiam. Dlaczego Bóg miałby przebaczyć tobie, skoro sama przebaczyć nie umiesz?

Hrabina wstała raptownie i odeszła od konfesjonatu, chwytając się prawie.

Był to cios ciężki dla tej duszy pobożnej. Nazajutrz podczas mszy wielkiej wieśniacy po raz pierwszy od wielu lat nie ujrzeni jej zbliżającej się do stołu świętego. Szmer powstał w kościele. Spoglądano na siebie. Klęcząc obok swej ławki honorowej, hrabina modliła się gorąco. Duma staczała walkę z litością.

W niedzielę opat Lenoir był jak zwykle na obiedzie w zamku. Hrabina nie zrobiła jednej aluzji do owego nieporozumienia. Przez cały tydzień pani Croix-Saint-Luc pograżona była w niepewności i wahaniu.

Następnej soboty zbliżyła się znowu do konfesjonatu i znowu kapłan odmówił jej rozgrzeszenia. Głęboka pobożność pani Croix-Saint-Luc cierpiała i była zraniona.

— Oddalasz mnie od Boga, mój ojczu.

Odpowiedział powoli, głosem bardziej smutnym, niż surowym.

— Czy nie ma innej istoty, którą, być może, oddalasz od Boga? Czy nie wiesz, że synowa twoja umrzeć może, zlorzeczając niebu?

I tym razem jeszcze nic nie odpowiedziała, lecz czuła okropny zamęt w duszy. Powróciła do zamku i weszła wprost do oratorium.

Pewnego dnia pani Croix-Saint-Luc przywołała Hervego, który zamyślony spoglądał się obrazem w jednym rogu salonu. Przypatrywała mu się długo.

— Czy nie masz bólu głowy, moje dziecko?

— Nie, babciu.

— Nie czujesz się chory?

— Nie, babciu.

— Dlaczego więc nie nie jadesz, ani śniadania, ani obiadu?

Podniósł na nią swe czarne oczy, w których tliła się wola niezłomna, wola raczej mężczyzny, niż dziecka.

— Nie będę jadł nic, dopóki nie zobaczę mamy — odrzekł.

Wdowa poruszyła się gwałtownie. Nie odpowiedziała nic, kazała odejść Hervemu. Była sama z proboszczem.

Ten stał nieruchomy, ze spojrzeniem, utkwionym w próżnię, pograżony w głębokim zamyśleniu. To postanowienie dziecka, ta wola przedczesna zdumiewały go. Po raz pierwszy widział zawiązującą się walkę pomiędzy babką i wnukiem. Dwie te wole roztrącały się, która z nich weźmie górę? Czy babka, czy dziecko?

— Słyszales, księżu? — rzekła hrabina głosem trochę drżącym.

— Tak, pani słyszałem. Nie żądasz pani ode mnie rady, wiesz bowiem, jaką bym dał. A jednak pozwolił mi pani dodać słowo? Dużo badałem Hervego. W tym dziecku dziesięcioletnim widzę panią w całości. Przyroda w swoich tajemnicach dziwnych wlała nieposkromionego ducha pani w tę formę kruchą. Dotąd ulegał sile. Dziś wie, że ukochana matka chora, umierająca, strzeż się pani.

— Toż to dziecko tylko! — zawołała gwałtownie, — wola dziecka jest chwielna.

— Toż to dziecko jest wnukiem pani. Powtarzam pani, strzeż się.

Herve skarżył się na znużenie. Panna Ernestyna położyła go prawie zaraz. Babka zaszła do niego. Był na pół senny, cały blady. Sen dziecka zdawał się bardzo niespokojny, od czasu do czasu wstrząsały nim dreszcze konwulsyjne. Pani Croix-Saint-Luc przypatrywała mu się. Zwątpienie wśliznęło się w głowę tej kobiety.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Najwyżej położona antena w Europie

W Pirenejach, w krainie starych baśni i rycerskich legend

Cauteret, mała miejscina francuska, położona u podnóża wysokich pirenejskich szczytów, ożywiła się w tych dniach napływem techników, inżynierów, którzy budować mają u stóp najwyższego szczytu Cardinquera, wysokiego 2535 m, nową krótkofalową stację nadawczą. Miejsce, wybrane na budowę stacji

jest jednym z najbardziej romantycznych.

Krajobraz surowy, porywający swym skamieniałym pięknem. Od położonych w pobliżu Cauteret zakładów azotowych prowadzi w góry kolejka linowa, która z trudem pnie się na niedostępne szczyty górskie. Od ostatniej stacji kolejki linowej nie ma żadnych połączeń z głuchymi uroczyskami górskimi.

Zimą dostać się tam można jedynie na nartach.

Droga jednak nie jest bezpieczna. Lavinny pogrzebały już niejednego śmiatka, który zapuścił się w tę gałąź nieprzebytą. Linie telefoniczno-telegraficzne i drogi są przez większą część roku pozrywane przez lawiny lub zasypane masami śniegu. Na tym nieogószonym szlaku górskim urządzono na Marcadeua stację ratunkową dla turystów i narciarzy. Wkrótce stacja ta zaopatrzona będzie w nowoczesną aparaturę radiową, która pozwoli nie tylko na komunikowanie się z licznymi w lecie i w zimie grupami wycieczkowiczów i schroniskami górskimi, ale oddać może nieocenione usługi w akcji ratowniczej, tu szczególnie częstej i koniecznej.

Założenie krótkofalowej stacji nadawczej

w tej trudno dostępnej okolicy natrafiało na liczne trudności. Prądy magnetyczne ziemi działają w tym punkcie z dużą siłą i często podczas podjętych w roku prób udaremniały transmisję wiadomości. To zdecydowało o przeniesieniu anteny na sam szczyt góry Cardinquera, u podnóża której na poziomie o 600 metrów niższym założono fundamenty pod budowę stacji nadawczo-odbiorczej. Antena, zbudowana na szczycie, o wysokości 2535 metrów,

będzie najwyżej położoną anteną w Europie.

Obsługiwać ona będzie całą okolicę górnych Pirenejów z miasteczkiem Cauteret. Góry Pirenejskie są jednym z tych nielicznych zakątków w Europie, żyjących pierwotnym życiem, przechowujących z pietysmem odwieczne tradycje, początkiem sięgające w zamierzchnie dzieje. Tędy, dzikimi, niedostępnymi uroczyskami

przeciągały przed tysiącem lat zastępy wojowników saraceńskich,

dających na podbój słonecznych równin południowo-zachodniej Francji.

Po nich to zachował się do dziś dnia strój kobiet górskich w Pirenejach, — przypominający strój wschodniej bajade-

ry. Po Saracenach głównie przetrwał do dziś zwyczaj, że w kraju górskim

kobieta spełnia wszystkie roboty domowe i rolne,

podczas gdy mężczyźni zajmują się paszeniem owiec i kóz i robotami wódczkowymi. Tu też zachowały się prastare podania, baśnie i legendy rycerskie, w których słoneczny polot fantazji wschodu miesza

się z surowością charakteru mieszkańców Pirenejów, będącego odbiciem surowości przyrody, w której otoczeniu żyją od wieków. Lud ten wykazuje wiele cech wspólnych z sąsiednim Aragonem, jest on bardziej hiszpańskim niż francuskim.

Dziki ten zakątek rozbrzmiewał często echem wystrzałów band przemytniczych.

Dziś wiatr przynosi tu echa krwawych

walk, toczących się po drugiej stronie granicy. W eterze krzyżują się fale dwóch wrogich sobie prądów, z których jedna wieści zwycięstwo Hiszpanii narodowej, druga zapowiada tryumf rządu walencjkiego. Niezadługo do chat górskich docierać zacznie głos Francji, za pośrednictwem krótkofalowej stacji na szczycie Cardinquera w górnych Pirenejach.

Nowe wielkie lotnisko w Paryżu

50 samolotów dziennie startuje ku wszystkim częściom świata

Na lotnisku Le Bourget prowadzone są ostatnie roboty wykończeniowe przy budowie nowego dworca.

Stary budynek, pochodzący jeszcze z 1920 r., a który obsługiwał największe lotnisko Francji aż do ostatnich dni, zajmował zaledwie przestrzeń 200 m kw. Nowy dworzec rozsiadł się na powierzchni 9.200 m kw.

Zestawienie dwóch tych cyfr ilustruje gigantyczny skok, wykonany przez lotnictwo komunikacyjne w ciągu 20 lat.

Jak wiadomo, rola dworca powietrznego jest bardzo różnorodna. W danym przypadku mieści się tam siedziba komendanta lotniska cywilnego Le Bourget, sprawującego pieczę nad porządkiem i bezpieczeństwem lotów. Tamże centralizują się informacje meteorologiczne i obsługa informacyjna o szczegółach rozkładu lotów i t.p. Na podstawie wiadomości co do poszczególnych przelotów, otrzymywanych drogą ra-

diową, komendant portu lotniczego pełni jak gdyby funkcję niewidocznego „podcianta”, dyrygującego ruchem w powietrzu nad terenem całej Francji.

Na obszarze dworca znajdują się również biura licznych towarzystw lotniczych, załatwiających sprawy, związane z przyjazdem i wyjazdem pasażerów i bagaży. Jednocześnie mamy tam biura policji, inspekcji paszportowej i celnej. Przy organizowaniu tych różnych biur na nowym dworcu poczyniono wszelkie starania w tym kierunku, ażeby sprawdzanie dokumentów i rewizja odbywały się możliwie sprawnie, a przy tym przy zachowaniu całkowitej dokładności.

Dworzec lotniczy obejmuje poza tym oczywiście urząd pocztowy, hotel, restaurację i bar zarówno dla pasażerów jak i tych wszystkich, którzy korzystają z dworca lotniczego.

Sam budynek dworca prezentuje się na-

der elegancko. Jego rozmiary wynoszą 230 m długości i około 40 m szerokości. Jedną z głównych części gmachu jest potężny hall, przeznaczony dla przybywających i wyruszających w podróż pasażerów, jak również dla wszystkich, którzy kogoś oczekują lub odprowadzają. Mimo podobieństwa do wielkich sal dworców kolejowych, nikt z pośród ludzi, oczekujących kogoś na dworcu, nie może narzekać na nudę, beznadziejne przemierzanie sali tam i z powrotem. Poprzez szerokie okna fasady gmachu widać doskonale cały teren przeznaczony do lądowania samolotów, maszyny, uszeregowane na miejscu startu, cała wogóle atmosfera portu lotniczego jest niewątpliwie odmienna od tego wszystkiego, co się widzi na przeciętnym dworcu kolejowym.

Oszklona kopuła, umieszczona powyżej poziomu dachu dworca, stanowi pomieszczenie dla służby obserwacyjnej, nadzorującej ruch samolotów w bezpośredniej bliskości lotniska. Liczne głośniki informują o przyjazdach samolotów. Co chwila ląduje jakiś olbrzym powietrzny i ustawia się przed dworcem. Wsiadają pasażerowie: Włosi, Szwedzi, przybysze z kolonii afrykańskiej i z Indji, Anglicy, Niemcy. Jednocześnie wylądowuje się towary: gazety, klatki z ptakami egzotycznymi, szlaby złota, warki z pocztą. Do nagromadzonej stosów podjeżdża wóz motorowy i zabiera wylądowane towary do odpowiednich pomieszczeń dworcowych. (n)

Antysemityzm w Kanadzie

W Montrealu został oskarżony doktor Lambert za antysemityczne wystąpienia i podżeganie młodzieży do walki z żydostwem. Dr Lambert jest oskarżony o to, że w czasie publicznego odczytu do studentów powiedział:

„Nie wystarczy, abyście zwalczyli sam komunizm, musicie także walczyć z żydostwem, bo Żydzi i komuna to jedno”.

Trybunał w Montreal, składający się z apelowanych Żydów, chce ukarać człowieka, który zrozumiał, jaką rolę odgrywają Żydzi w komunizmie.

NOWY BOMBOWIEC NIEMIECKI

Jest to jednomotorowy Junkers Ju 87, wyposażony w dwa karabiny maszynowe, mogący zabrać do 500 kg bomb. Bombowiec ten zaopatrzony jest w specjalny hamulec, umożliwiający mu jak najbliższe podejście do celu.

4) — Dobrze, dyrektorze, będę mówiła dalej: W chwili, gdy wychodziłam z pałacu mandaryna, pani Bluddy ze swymi uczennicami przechodziły właśnie tamtędy. Szły wolno... Gdy w tym nagle z przeraźliwym wrzaskiem wpadł na nas jak potwór szalony, jakiś samochód. Uczennice strasznie się przelęknęły. Rozpierzchnęły się, krzycząc z przerażeniem. Panna Lizzie znalazła się zdala od innych... Mam głębokie przekonanie, że kierującemu samochodem o to właśnie chodziło.

I kiedy panna Lizzie była dziesięć kroków odemnie, nagle samochód zatrzymał się obok niej... Ktoś z samochodu wychyla się, dosięgając panienkę i usiłuje ją wciągnąć do powozu. Panna Lizzie woła ratunku. Wówczas nie zastanawiając się ani chwili, pobiegłam do owego jegomościa i z całej siły uderzam go w ramię kluczem angielskim, który trzymałam w ręku. On krzyczy: „Do diabła!” i puszca pannę Lizzie, która padając na mnie, przewraca mnie i obie leżymy na ziemi. Na szczęście zjawili się robotnicy, pracujący w pobliżu. Samochód zarzącał przeciągle, skrzył, popędził jak strzaka i znikł nam z oczu.

Oto, jak było.

— Usiłowanie porwania — zakłócał Faretown z miną zadowoloną. — Gdy tylko mi przedstawiono tę sprawę, zaraz to przeczuwałem. Świadcetwo tej małej potwierdza tylko moja genialna domyślność.

Flatonas i jego robotnik spoglądali na detektywa ze zdziwieniem, nie rozumiejąc zgola, co było powodem zadowolenia sprytnego agenta.

Jim zaś wyjąwszy z kieszeni notes, czytał z przejęciem:

„Lizzie Topas, oddana na naukę przed pięciu laty przez jakiegoś nieznajomego, który oświadczył, że jest córką urzędnika w Szanghaju, mieszkającego obecnie w Europie; po skończeniu edukacji tj. po latach siedmiu rodzice sami zgłoszą się po nią”.

— I to jest prawda — tłumaczył agent — gdyż człowiek ów zapłacił z góry za siedem lat nauki i pobytu panny Topaz, razem 33.780 franków. Taki, który rozporządza podobną sumą, jest niewątpliwie szanowaną osobistością i nie zdolny byłby do przekraczania prawdy. Niemniej przeto, telegrafowałem do Szanghaju w celu zasięgnięcia wiadomości o rodzinie Topaz. Uważam, iż nie wolno zaniedbać niczego.

Lekki niepokój przemknął po ru-

chliwej twarzycze Nijaki.

Ale sprytny Jim Faretown nic nie zauważył. Mówił dalej tonem profesorskim:

— Otóż badanie trzeba skierować na inny punkt. Panna Lizzie oświadczyła nam, że nie zna nikogo w Pekinie z wyjątkiem swych koleżanek z pensjonatu i nauczycielek. To zaś potwierdził wszyscy w pensjonacie. Prócz tego zamach był wykonany przez jakiegoś nieznajomego, nie zaś przez kogoś z krewnych i tego odszukać należy.

Tu Jim Faretown podniósł w górę palec wskazujący, chcąc ściągnąć większą uwagę słuchaczy:

— Widzicie więc, z jaką dokładnością prowadzę śledztwo. No, no! Ci, co mnie nazywają wielce sprytnym Jimem Faretown bynajmniej nie są pochlebcami.

Po obliczu dziewczynki znowu przebiegł dreszcz trwogi, widocznie cierpiała na jakieś drganie nerwowe, pomimo, że usiłowała uśmiechać się spokojnie.

Na szczęście Jim nie przywiązywał wagi do jakichś tam grymasów na twarzy dziecka robotnika i mówił dalej:

— Chcąc poznać człowieka, trzeba mieć jego wizerunek; trzeba zwrócić się do tych, którzy go znają.

— Czy pan pojmuje to rozumowanie? — zapytał z miną tryumfującą. — Co, jak to ja zaciskam rozważnie oczka w siatce?

Po czym dotknął ramienia Nijaki i rzekł:

— Tyś go przecie widziała... Jakiż on jest?

Skorzystawszy z nadarzonej chwili, dziewczynka zaśmiała się i wesoło odpowiedziała:

— O to był zofer.

— Ja myślę. Ale twarz?

— Przypuszczam, że miał jakąś, ale nie mogę tego stanowczo powiedzieć, gdyż całą głowę nakrywała maska, a na oczach miał ogromne okulary.

Odpowiedź zbita nieco z tropu detektywa.

— Do diabła! — mruzczał. — Jeżeli nikt nie widział jego twarzy, to naprawdę trudno go będzie odnaleźć i poznać.

Nagle uderzwszy się w czoło dłonią, wykrzyknął:

— Ale samochód! Przecież ten nie miał okularów! Zresztą liczba tych maszyn jest tak nieliczna w Pekinie... Może więc tą drogą dojdziemy do zofera. Widziałaś dobrze samochód? — zapytał, utkwivszy okrągłe oczy w świadka.

— O, nawet z bliska.

— Jakież on był?

— To był taki gatunek mieszany, powóz długi, elegancki, bardzo szybki, z okuciami żelaznymi.

Detektyw rzucił się niecierpliwie.

— Zbyteczne szczegóły, drobiazgi!

Główną cechą to jego kolor... — Przepraszam — przerwał Flatonas — odróżniające cechy w konstrukcji...

— E! — machnął ręką z gniewem i z niecierpliwością Jim. — Tu nie chodzi o konstrukcję, lecz o śledztwo... No, chłopcze, a raczej panienko — ponieważ jesteś panienką — jaki kolor, o to mi tylko chodzi.

(Ciąg dalszy nastąpi)